MECSEKI
Ércbányász
VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!
A MECSEKI ÉRCBÁNYASZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA
XXI. ÉVFOLYAM 21. SZÁM ÁRA: 1,80 FORINT 1984. NOVEMBER 1.

Vállalták - teljesítették

KÖSZÖNTJÜK AZ ÉVES TERVET TELJESÍTETT VÁJVÉGI SZOCIALISTA BRIGÁDOKAT!

AUGUSZTUS hónapban: III. sz. bányaüzem: 21-es csapat, brigádvezető: Simon Sándor. IV. sz. bányaüzem: 13-as csapat, brigádvezető: Fekete Miklós.

SZEPTEMBER hónapban: II. sz. bányaüzem: 7-es csapat, brigádvezető: Marián György. III. sz. bányaüzem: 4-es csapat, brigádvezető: Koppits Vilmos; 8-as csapat, brigádvezető: Darázs János; 36-os csapat, brigádvezető: Antal József; 69-es csapat, brigádvezető: Gémesi László. IV. sz. bányaüzem: 1-es csapat, brigádvezető: Andi Gábor; 7-es csapat, brigádvezető: Balogh Sámuel; 12-es csapat, brigádvezető: Hegedüs György; 61-es csapat, brigádvezető: Lőrinc József.

OKTÓBER hónapban: II. sz. bányaüzem: 10-es csapat, brigádvezető: János József; 14-es csapat, brigádvezető: Gál György. III. sz. bányaüzem: 26-os csapat, brigádvezető: Kiss János. IV. sz. bányaüzem: 39-es csapat, brigádvezető: Hideg György; 44-es csapat, brigádvezető: Raffai Mihály; 62-es csapat, brigádvezető: Budai László; 63-as csapat, brigádvezető: Végh János.

Az együttes ülés megtárgyalta

A MÉV tömegsport-mozgalom helyzete

Október 13-án a vállalati szakszervezeti bizottság, a párt-végrehajtóbizottsággal együttes ülésen vitatta meg a MÉV tömegsport-mozgalmának helyzetét, a tömegsport-bizottság működésének tapasztalatait, a további feladatokat.

Az írásos jelentéshez — mely részletesen foglalkozott a létesítményhelyzettel éppúgy, mint a propagandamunka javításával — *Bodács Etele* fűzött szóbeli kiegészítést. Elmondta, hogy bár az üzemek létesítményhelyzete megfelelőnek mondható, a városban és elsősorban Újmecsekalján a sportoláshoz nem biztosítottak, illetve nagyon roszszak a feltételek. Példaként a Ho Si Minh-parki pályákat említette, ahol a vállalati labdarúgó-bajnokságok zajlanak. A fürdés, öltözés körülményei éppúgy méltatlanok a sportoláshoz, mint a már-már balesetveszélyes pályák.

Indítványozta, hogy más vállalatokhoz hasonlóan — társadalmi munka vállalásával — próbáljuk megoldani gondjainkat.

Ehhez kapcsolódott *Hrisztov B. Iván* bejelentése, miszerint a MÉV KISZ-bizottsága következő évi akcióprogramjában ilyen célú társadalmi munkák szervezését tervezik.

A vitában valamennyi hozzászóló úgy foglalt állást, hogy mindenképpen biztosítani kell dolgozóinknak a sportolási lehetőséget, mégpedig a város határain belül. Mint ilyen tömegsportbázis, a Ho Si Minh-park került szóba, bár volt aki úgy vélekedett, hogy itt az élsport és a tömegsport nem fér meg egymás mellett.

Ezt cáfolta *Lőcsei Attila*, a PMSC elnöke — aki meghívottként vett részt a tanácskozáson — azzal, hogy az élsportolók délelőtti, kora délutáni edzései nem ütköznek a későbbi rendezvényekkel. Elmondta, hogy az új bázisszervi megállapodásokat úgy kívánja megkötni az egyesület, hogy azok a kisvállalatok, amelyek csak igen csekély anyagi támogatást nyújtanak a PMSC-nek, ne élvezzenek éppoly jogosítványokat a létesítmények használatánál, mint a legtöbb támogatást adók. A továbbiakban annak a reményének adott hangot, hogy a Tüzér utcai szociális épületek elkészülte után az egyesület is képes lesz anyagi eszközöket biztosítani a Ho Si Minh-parki sportlétesítmények felújítására, hiszen egy-egy kiadós eső után — mivel a pályát kímélni kell — még az NB I-es labdarúgó-csapatnak sincs hol edzenie.

Bimbó József szociális igazgató arra hívta fel a figyelmet, hogy a mostani nehéz gazdasági helyzetben — amikor az anyagi eszközöknek szűkében vagyunk — a PMSC-nek és a bázisvállalatoknak összefogással együttműködve kell cselekedniük a helyzet javításáért.

Kovács István, a vállalati pártbizottság titkára hangsúlyozta: A dolgozók sportolási igényeinek kielégítése politikai kérdés. Minden tömegsport-rendezvény erősíti a résztvevőkben a vállalathoz való kötődést, a szabad időnek a hasznos eltöltése nemcsak az emberek jobb közérzetében, de a gazdasági munkájukban is jótékony hatással gyümölcsözhet.

Mészáros István, a vszb titkára úgy vélekedett, hogy a tömegsport létesítménygondjai vállalatunknál aggasztóak és tarthatatlanok. Az egyetlen ma járható út a Ho Si Minh-parkban egy megfelelő bázist létesíteni a tömegsportnak. Javasolta, hogy a vállalat üdülőiben is biztosítsák a sportolási lehetőségeket dolgozóinknak, hisz e téren is mostoha a helyzet.

A testület végül is egyetértett az előterjesztéssel és az itt elhangzott javaslatokkal.

Nógrádi Gábor

Kommunista műszak

Októberben kommunista műszakokat tartottak bányaüzemeinkben.

Hatodikán a II. sz. bányaüzemben több mint másfélszáz dolgozó teljesített műszakot, s az üzemi lakásfejlesztési alap bővítésére felajánlott termelési érték meghaladta a 200 ezer forintot. Ezzel az összeggel ez évben 700 ezer forintra nőtt a kommunista műszakokból történt alapbővítés.

Egy héttel később 87 vájvégi és 55 kiszolgáló szállt le — önkéntes felajánlásként —, hogy az üzem éves tervfeladatainak teljesítését segítse.

A III. sz. bányaüzemben 350-en jelentkeztek műszakra a lakásfejlesztési alap bővítésére. Mindemellett sokan egynapos bérüket ajánlották erre a célra.

Serény munka folyt a gépészeten, ahol a targoncák javításának megkönnyítésére szerelőaknát létesítettek és elvégezték azokat a karbantartási munkákat is, amelyek többnyire túlműszakot igényelnek.

Tizenharmadikán rendezték az üzemi vájárvetélkedő gyakorlati versenyét is, ahol kimagasló termelési eredmények születtek.

A IV. sz. bányaüzemben is több mint háromszázan vettek részt kommunista műszakon. Többségük — 214 fő — vájvégen dolgozott. A lakásfejlesztési alap bővítésére befizetett összeg itt megközelítően 350 ezer forint volt.

Leszállás előtt a kommunista műszakon a II. sz. bányaüzemben.
Bálint Jenő felvétele

A lenini úton

1917. november 7. Ez a nap új fejezetet nyitott az egész emberiség történetében, sőt igazi történetének nyitánya lett a proletárhatalom és a szocializmus korszakának első napja. A korabeli burzsoá újságok ezt írták: „A gazdaságilag elmaradott Oroszországban lehetetlen megvalósítani a szocializmust." A Szovjet-Oroszország népei azonban erre alaposan rácáfoltak és megmutatták hogyan lehet megszervezni a szocialista államhatalmat, egy soknemzetiségű országban.

Szovjet barátaink méltán ünnepelhetik örömmel és büszkeséggel ezt a nevezetes évfordulót. Ehhez az ünnephez csatlakoznak szerte a világon a kommunisták és a haladó gondolkodású emberek, hisz maga Lenin mondta a NOSZF-ról az OK(b)P XI. kongresszusán: „Ma már nem a mi vívmányaink, hanem világtörténelmi vívmányok."

Ma ez a megállapítás méginkább igaz, nincs olyan világpolitikai kérdés, amelynek megoldásánál figyelmen kívül lehetne hagyni a Szovjetuniót. Az emberiség nagyobbik fele, a dolgozók hatalmas tömegei a Szovjetunióban látják a társadalmi haladásért, a békéért vívott harc legerősebb támaszát.

A haladó gondolkodásúak hazánkban is már az I. világháború gyötrelmeinek idején rokonszenvvel figyelték az orosz nép harcát. 1915-ben Móricz Zsigmond az „Orosz vérpatak" című művében írta: „És az orosz vérpatak egyre jő, ott körül az orosz határon. De a vér sohasem hull hiába. A vér megtrágyázza nem a földet, hanem az élők lelkeit. Az emberiségnek, ha egyéb haszna nem lenne ebből a háborúból az az egy meg lesz, hogy egy százmilliónál nagyobb tömege boldogabb sorsot vív ki magának."

A magyar—szovjet barátság az 1918—19. évi forradalmi harcok tüzében született. Közel százezer magyar internacionalista harcolt az oroszországi polgárháborúban. A szovjet nép a magyar ellenforradalom győzelme után sok magyar forradalmárnak adott második hazát. Negyven évvel ezelőtt a Szovjetunió tette lehetővé, hogy a magyar nép folytassa az 1919-ben megkezdett művét és megteremtse ismét a munkáshatalmat. Ezen az úton járunk negyven éve és a szocializmus teljes felépítéséért folytatott harcunkhoz nélkülözhetetlen a Szovjetunióhoz fűződő barátságunk.

Együtt ünnepelünk, együtt voltunk a hétköznapi munkában, a harcban is. Együtt leszünk a jövőben is

Ezért hangozhat őszintén és szívből az ünnepi jókívánság: Szovjetunió népei az SZKP vezetésével érjenek el további nagy sikereket.

Halász István

A beszámoló taggyűlések időpontja:

II. SZ. BÁNYAÜZEM:

I-es körlet: december 4. 13.30, Központ nagyterme. II-es körlet: december 4. 13.30, Központ kisterem. III-as körlet: december 5. 13.30, Központ nagyterem. IV-es körlet: december 5. 13.30, V. sz. bányaüzem. Iroda: december 5. 13.30, kisterem. Szállítás: december 6. 13.30 kisterem. Gépészet—fúrás: december 6. 13.30 nagyterem.

III. SZ. BÁNYAÜZEM:

Mélyszint I.: december 3. 16.15, Ságvári nagyterem. Mélyszint II.: december 3. 16.15, Ságvári kisterem. Mélyszint III.: november 30. 16.15, Központ kisterem. Gépészet: november 29. 15.30, Központ nagyterem. Szállítás—bányafúrás: december 3. 15.30, munkásőrség. Iroda: december 13. 15.15, Központ nagyterem.

IV. SZ. BÁNYAÜZEM:

I-es alapszervezet: december 13. 14.00, üzemi kisétkezde. II-es alapszervezet: december 13. 14.00, üzemi tanácsterem. III-as alapszervezet: november 28. 14.00, üzemi tanácsterem. IV-es alapszervezet: november 28. 14.00, üzemi kisétkezde. Szállítási alapszervezet: december 6. 14.00, üzemi tanácsterem. Gépészeti alapszervezet: december 4. 14.00, üzemi tanácsterem. Irodai alapszervezet: december 11. 14.00, üzemi tanácsterem.

ÉRCDÚSÍTÓ ÜZEM:

I-es alapszervezet: december 4. 14.00, üzemben. II-es alapszervezet: december 3. 14.00, üzemben. III-as alapszervezet: december 5. 15.00, üzemben. IV-es alapszervezet: december 4. 14.00, üzemben. V-ös alapszervezet: december 6. 13.30, üzemben. VI-os alapszervezet: december 5. 14.00, üzemben.

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM:

I-es alapszervezet: november 20. 15.30, Központ nagyterem. II-es alapszervezet: november 27. 14.30, üzemben. III-as alapszervezet: november 28. 14.00, öntöde. IV-es alapszervezet: december 4. 15.30, Központ kisterem. V-ös alapszervezet: december 4. 14.30, üzemben. VI-os alapszervezet: november 20. 15.00, Központ kisterem. VII-es alapszervezet: december 4. 14.30, üzemben.

KÖZPONT:

I-es alapszervezet: december 13. 15.45, Központ. II-es alapszervezet: december 6. 15.45, Központ. III-as alapszervezet: december 13. 15.45, Központ. IV-es alapszervezet: december 6. 14.30, Központ. Küldöttértekezlet: november 22. 15.00, Központ.

KUTATÓ-MÉLYFÚRÓ ÜZEM:

November 28. 15.30, Központ.

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM:

December 6. 15.30, üzemben.

Cél: a kettősség mielőbbi felszámolása

V. B. ülés a II. sz. bányaüzemben

A II. sz. bányaüzemben október 11-én összeült az üzemi párt-végrehajtóbizottság, hogy egyik napirendi pontként megtárgyalja az V. sz. bányaüzem helyzetét, egyrészt a beruházás jelenlegi állását, másrészt az átköltözéshez szükséges előkészületeket.

A napirendi pont szóbeli előterjesztője *Bujtor Béla* üzemigazgató volt. Elöljáróban megállapította, hogy a szállítóakna és a 4/13-as vakakna elkészülte mintegy egy évet csúszik, míg ezek átadása létfontosságú lett volna.

— Igaz, az alvállalkozók e hónap végére átadják a 4/13-as vakaknát, de ott olyan munkák lesznek még hátra, melyek minket, az üzemeltetőket terhelnek — mondotta az üzemigazgató. — Így a 10., majd a 9. szinti rokodót kell elkészíteni, beszerelni.

Nehéz munka vár még az üzemiekre, ugyanakkor, rendkívüli feladatot jelent, a művelési, szállítási, hűtési komplex probléma megoldása. Itt a tudás legjavát kell nyújtania az ebben dolgozóknak.

A külszíni létesítmények a termelés beindításához adottak, csupán a műhely átalakítása és a raktár gyors ütemű elkészítése van hátra.

Az egyik legfontosabb feladatként, s legégetőbb gondként a II.—V. sz. bányaüzem közötti kettősség mielőbbi felszámolásáról szólt az üzemigazgató. Még legalább három évig egymás mellett él a két üzem s ez külön-külön telephelyet, személyi- és teherszállítási útvonalat is jelent. Ezt a kettősséget mielőbb felszámolandó, erőfeszítéseket tesz az üzem a végleges átköltözés lerövidítésére. A II. sz. bányaüzemi termelés V. sz. bányaüzem felé való mozgatására nincs mód, mert az V-ös szállítóaknának a 4. szinten nincsen rakodója, a 4/13-as vakaknának pedig ezen a szinten nincs termelvény fogadási lehetősége. Teljes átköltözés esetén, megoldhatónak látszik azonban a személyszállítás (vissza a II. sz. bányaüzemben) a 4/25-ös sikló személyszállító szalaggal való beszerelésével vagy személyszállító liftekkel. A termelvények az V. sz. bányaüzem felé történő fokozatos növekedéséből számított közlekedési idő-különbségeket alapul véve az átköltözés a jövő év második felében már gazdaságos lehet. Az üzem irányítása szempontjából az egy telephelyű megoldás előnyei szinte felbecsülhetetlenek, de gazdasági szempontból az sem közömbös, hogy a II. sz. bányaüzem épületeit így jóval előbb átadnák vállalati célú hasznosításra. Például a Kutató-fejlesztő üzem műszergyártó-kapacitás bővítésére. Nagyon szeretnék a jövő évi bányásznapot egész kollektívájukkal új üzemükben köszönteni.

Mindezek mellett az üzemigazgató szólt arról is, hogy a 4-es körletük már az V. sz. bányaüzemben dolgozik és hogy az V. sz. bányaüzemben a tervezettnél még többet is kívánatos lenne termelni, hiszen a II. sz. bányaüzem körülményei egyre jobban romlanak.

A szóbeli előterjesztést követően a végrehajtó bizottság tagjai kérdéseket tettek fel, illetve észrevételeiknek adtak hangot. Így többek között, hogy mikorra tervezett a szállítóakna indulása. Válasz: a jövő év I. negyedévének végén. Többen szóvá tették, hogy az V. sz. bányaüzemben jelenleg nincsen csereruha, csizma, tartalék kobak és lámpa. Válasz: Sajnos ez II. sz. bányaüzemi probléma is. Az észrevételek között gondként szerepelt még a fürdő keverő-csaptelepes megoldása, az anyagszállítás nehézségei és, hogy a jelenleg az V. sz. bányaüzemben dolgozók a II. sz. bányaüzem mostohagyermekeinek vallják magukat.

— Különleges és különlegesen nehéz a helyzetünk a megosztottság miatt — mondotta *Barcsa Zsigmond*, az üzemi végrehajtó bizottsági ülés zárszavaként.

— Éppen ezért szükséges, hogy mindenki, aki a kollektívában dolgozik, ismerje ezeket a gondokat, ezen objektív körülményeket. Ennek megfelelően ki-ki a maga területén nyújtson segítséget. Ezért úgy döntöttünk, hogy a közeljövőben együttes ülésen (pb, szb, KISZ) vitatjuk meg e témát, majd tájékoztató jelleggel bizalmi testületi ülésen is elmondjuk gondjainkat.

V. T.

Ifjúsági parlament a III. sz. bányaüzemben...

Felvételünkön Varga László üzemigazgató szóbeli kiegészítőjét mondja a IV. sz. bányaüzem ifjúsági parlamentjén. **Csöndör László felvétele**

A III. sz. bányaüzemben három alkalommal — szeptember 24-én, 27-én és október 1-én — került sor a parlamentek megrendezésére, hogy mind a délutános, délelőttös, éjjeles, mind a vájvégen és mind a kiszolgáló területen dolgozó fiatalok részt vehessenek azok valamelyikén.

Kocsor Ferenc üzemigazgató az írásos beszámolót szóban kiegészítette, majd hozzászólások következtek.

A fiatalok elmondták, hogy az üzem és a vállalat egyik vonzereje eddig a lakáshoz jutás lehetősége volt, de a lakáshelyzet jelentős mértékben romlott. Slágertéma volt az alacsony bérek és kisméretű béremelések feszültségteremtő hatása, a 40 órás munkahétre történő átállás kérdése, az üzemi autóbuszok örökös pontatlansága és a kertvárosi járat beindíttatása.

Több fiatal sérelmezte, hogy főcsatlósként — vagy bármely más kiszolgáló munkakörben dolgozóként — nem végezhetnek vájártanfolyamot, nem tehetnek vájárvizsgát, a bányaipari technikumot sem végezhetik el.

A külszíni gépészeti fiatalok felvetették, hogy a föld alatti dolgozókhoz hasonlóan ők is szeretnének betanítási pénzt kapni. A vájvégi fiatalok az anyagutánpótlás hiányosságaira, a fürdőbeli zsúfoltságra hívták fel a figyelmet.

A torkrétkezelő fiatalok javasolták, hogy ők is számítsanak vájvégi dolgozóknak — speciális munkakörülményeik alapján.

Többen elmondták a vállalati üdülés korlátozott lehetőségeit, valamint javaslat érkezett egy üzemi szauna létrehozására, amelyre nagy igény lenne nemcsak a fiatalok, de az idősebb dolgozók részéről is.

A fiatalok egy része azonnal választ kapott, míg a többiek írásban fogják kérdéseikre a választ kézhezkapni.

A parlament a beszámolót és az intézkedési tervet elfogadta és 20 fő küldöttet választott a vállalati ifjúsági parlamentre.

Magda Edit

...és a IV. sz. bányaüzemben

Az írásos beszámoló mellett — a mintegy 240 megjelent fiatal — meghallgatta *Varga László* üzemigazgató szóbeli kiegészítését, majd hozzászólásokra került sor. Az immár szokásos témák — lakás, bér — mellett különös hangsúlyt kapott az új dolgozók megtartása és a szakemberképzés, mint a jövő egyik fontos feladata. Felmerült az üzemi kollektíva munkaerő megtartó képességének emberi oldala is, hogy a brigádok, kollektívák, részlegek nagyobb felelősségvállalással sokat tehetnek ennek a problémának a megoldásában.

A felszólalások után *Bimbó József* szociális igazgató, a vállalati ifjúsági bizottság elnöke, majd Varga László adott választ a felmerült kérdésekre, azzal a kiegészítéssel, hogy bizonyos kérdésekben konkrét intézkedések történnek, amelyek pedig magasabb fórumra tartoznak, azokat továbbítják az illetékesekhez. Az ifjúsági parlament résztvevői ezután megválasztották a vállalati parlamenten résztvevő küldötteket.

Weszti László

Propagandista tanácskozás 1984

A közelmúltban tartotta a KISZ-bizottság mellett működő politikai képzési munkabizottság a záró—nyitó propagandista tanácskozást.

Az elmúlt képzési évben vállalatunk fiataljai a következő oktatási formákban képezték magukat: ifjúsági vitakörben 442 fő, marxizmus—leninizmus középiskolában 44 fő, pártoktatáson 233 fő, szakszervezeti oktatáson 115 fő, állami oktatáson 149 fő és különböző szaktanfolyamokon 217 fő. A politikai képzési központ 2—4 hetes tanfolyamain káderképzési tervünknek megfelelően titkár és propagandista képzésben 26 fiatal részesült.

Jelentős nemzetközi és hazai politikai kérdések, események, a fontosabb gazdasági és mozgalmi feladatok ismertetése és megértése céljából minden üzemünk szervezett ifjúsági fórumot. Az ifjúsági fórumok jól szolgálták a fiatalok tájékoztatását, felkészítését.

A pártszervezetek figyelemmel kísérték a kiszes politikai képzést, segítették a mozgósítást, párttagokat bíztak meg propagandista feladat ellátásával. Az 1983/84-es politikai képzésünk jól szolgálta alapvető céljaink megvalósítását, magyarázta, megértette a párt politikáját és mozgósított annak végrehajtására.

Az 1983/84-es politikai képzési évre meghatározott feladatokat az üzemek KISZ-bizottságai, KISZ-szervezetei teljesítették.

Sokat köszönhetünk propagandistáink lelkesedésének, lelkiismeretes munkájának. Az 1983/84-es politikai képzési év zárásakor az eddig végzett több éves kiemelkedő munkájáért *Kislaki Tibor* (II. sz. bányaüzem) a KISZ Kiváló propagandistája plakett kitüntetésben részesült. *Tukacs János* (II. sz. bányaüzem) KISZ MÉV Bizottság Dicsérő oklevelét kapta. *Németh Imre*, az ÉDÜ és *Hetényi János*, a Kutató-mélyfúró üzem propagandistája a Propagandisták arany jelvényét érdemelte ki. Ezüstjelvénnyel 4, bronzjelvénnyel 9 propagandistának munkáját ismertük el.

Feladataink az 1984/85-ös politikai képzési évben: A gyorsan változó világpolitikai események, valamint a fiatalok politikai szükségletének megfelelően kerüljön sor a propaganda kiemelt témáinak magyarázatára. Tartalmában erősödjön és kapjon nagyobb hangsúlyt: a két társadalmi rendszer harcának elemzése, a rendszervita, a belpolitikai eseményeinkhez tartozó ideológiai kérdések magyarázata.

Fontos feladat a reális történelemszemlélet és történelmi tudat kialakítása, az egyes történelmi események, a nemzeti fejlődés, a szocializmus eddigi történetének reális bemutatása, tanulságainak hasznosítása, a szocializmus politikai rendszere — benne a KISZ szerepének, működésének tudatosítása.

Célunk a változó körülményekből fakadó politikai-gazdasági döntések, intézkedések magyarázata, megértetése, elfogadtatása, az ezekből adódó új feladatokra való mozgósítás.

Berkics Gábor

MECSEKI Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: Kisdaróczi János

Szerkesztő: Ragoncsa János

Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-851 Vállalati tel.: 7-147, 7-103

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Braun Károly

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.

Felelős vezető: Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre 43,20 Ft

Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

Vájárvetélkedő a IV. számú bányaüzemben

A vállalati döntőre október 26-27-én került sor

A vállalaton belül megrendezendő szakmai vetélkedők közül a legnagyobb minden évben a vájárvetélkedő, hiszen ennek a szakmának színvonalas értő, művelőitől függ leginkább mindannyiunk mindennapi kenyere. Az évente megrendezett vetélkedők jó alkalmat adnak arra, hogy a fiatal vájárok a készülés során felelevenítsék elméleti tudásukat, s a vetélkedőn számot adjanak arról, mit tudnak a szakmájukról.

Ebből a szempontból nagyon jó eredményt hozott a IV. sz. bányaüzem üzemi döntője, hiszen magas színvonalú versenyen dőlt el a győzelem és a helyezések kérdése. Az üzemi selejtezőn, melyet szeptemberben bonyolítottak le, 52 fő 35 év alatti vájár indult. A 40 kérdésből álló totó kitöltése után húsz fő jutott az október 5-én a Központban megtartott szakmai-politikai elméleti vetélkedőre, az üzemi döntőbe.

A döntő résztvevői írásban és szóban összesen kilenc feladatot oldottak meg, melynek során szakmai és politikai felkészültségük megméretett.

A szakmai kérdések az ÁBBSZ, bányagépészet, bányavillamosság alapvető kérdései köré épültek, de a feladatok között szerepelt számítási feladat is. A politikai kérdések az M—L középiskola anyagából, ifjúságpolitikai és aktuálpolitikai kérdésekből álltak össze.

A vetélkedőn sok új frissen vizsgázott vájár is részt vett, akik ugyan nem rendelkeztek versenytapasztalattal, de legjobb tudásuk szerint igyekeztek helytállni. Végül is győzött a nagyobb szakmai és versenyrutin. Első lett Szilágyi János, második Simon Ernő, harmadik lett Keszericze László. A további három helyezett is, tehát összesen hatan jutottak az október 26—27-én megrendezésre került vállalati döntőbe, ezenkívül az eddigi eredményes szereplésért pézjutalomban részesültek.

Weszti László

Tervteljesítés októberben

Valahol félúton a Keleti és a Déli akna között a III. sz. bányaüzem tizedik szintjén fekszünk be a KPV-feltöréshajtó padozat szűk ketrecébe. *Kiss János* csapatvezető mozdulatára csattogva lódul meg a berendezés, és hamarosan ismét szilárd talajt érezhetünk a lábunk alatt. Ahogy a padozat függőleges irányba halad, *Németh Szilárd* körletvezető lámpájával a feltörés oldalát kezdi vizsgálni.

— Az első kitörésnél álljunk meg majd egy kicsit — adja az utasítást.

Néhány másodperc múlva le is állunk, köröttünk csend, talpunk a padozat himbálózását szokja. Ott mered ránk az első üreg, az alsó összekötő gurító.

— Most, hogy ezt a két húszméteres ikerfeltörést elkészítettük, csak a szerelési munkák maradtak. A járóosztály és a kilépők kialakítása van már csak hátra — magyarázza a csapatvezető, majd a körletvezetőhöz fordul és a szerelési munkák menetét kezdik megbeszélni.

A néhány perces utazást követően bizony megkönnyebbülve kászálódik ki az idegen a padozat szűk ketrecéből. Hiába nyugtatják, hogy a berendezés tökéletesen biztonságos és húsz méterről amúgy sem lehet akkorát esni...

Amíg Németh Szilárd és Kiss János a beszerelés ütemtervét beszéli meg a feltörés alatt, kicsit odább *Jámbor János* szakvezetőt és *Sütő Tamás* vájárt faggatom a brigádról.

— Másfél éve, a 69-es szétválasztásával alakult három KPV-s csapat — meséli a szakvezető. — Így a háromszakos brigádból lett három egyszakos. A 8-as, a 69-es és mi, a 26-os. Így az üzem négy feltöréshajtó padozata közül három állandóan üzemel, egy pedig tartalékban marad.

— *Ahogy elnézem az ilyenfajta feltöréshajtás a legösszetettebb munkák egyike. Gondolok itt a beszerelésre. Ezeket a lakatos munkáját is ti csináljátok?*

— Természetesen — mondja Sütő Tamás. — A Jancsi nem véletlenül lakatos és kiváló hegesztő. Egyébként a bányásztársaink közül sokan irigyelnek. Azt mondják, könnyű nektek, ti gépekkel dolgoztok. Lennének itt, amikor szegecselünk! Egyszer rövid szárral fúrjuk meg a lyukat, aztán behosszabbítjuk, majd kézzel nyomjuk be a szegecset. És van úgy, hogy egy műszakon ötvenet. Ha mi gépesítve vagyunk, a rondóknál mi van? — méltatlankodik a vájár.

— Arról nem is szólva — mondja a szakvezető —, hogy most a napokban voltak lent a normások és olyan teljesítményeket mértek a beszerelésnél egy másik csapaton, hogy most aztán felköhetjük azt a bizonyosat, ha valamit produkálni is akarunk. Magyarán van, amire teljesen irreális normaidőket állapítottak meg. Legalábbis szerintünk.

Közben odaér a körletvezető és a csapatvezető. Most már öten folytatjuk a beszélgetést a szakmányról. A csapat nem éppen rózsás hangulata csak akkor változik valamelyest, mikor a körletvezető konkrét összeget említ. Ennyi és ennyi pénzt kapnak, ha jövő hét közepére kész lesznek a munkával. Ha előbb, akkor többet, ha később, akkor kevesebbet. Most már a beszerelést sem átlagkeresetért, hanem teljesítménybérben végzik. S lehet, hogy túl szigorúak a normaidők, de ezek még nem véglegesek (három hónapig érvényesek)...

Nógrádi Gábor

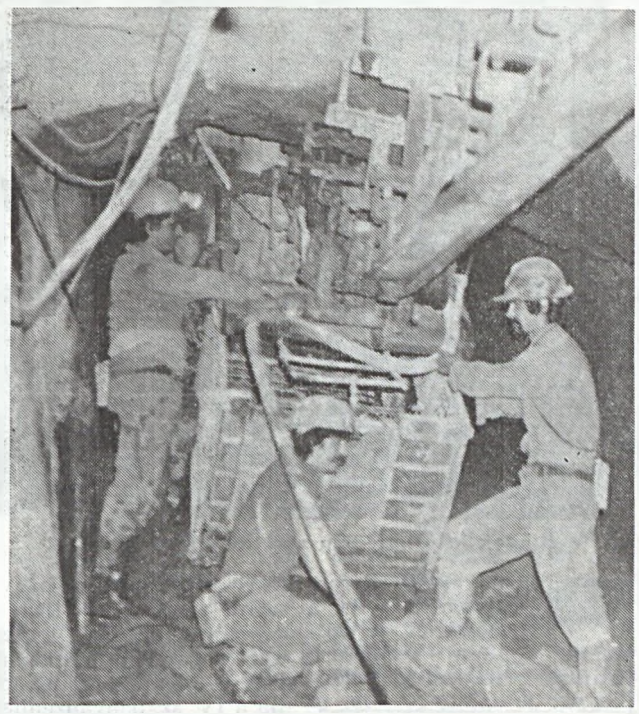

Sütő Tamás vájár, Kiss János csapatvezető vájár és Jámbor János szakvezető vájár a feltöréshajtó padozat karbantartását végzik. Berényi Tamás felvétele

Gondolatok az utánpótlásról

(2.)

Amolyan kerekasztal-beszélgetésre jöttünk össze a II. sz. bányaüzem KISZ-irodájában. Beszélgető partnereim *Kovács Imre* (oktató vájár), *Soltész Kálmán* (aknász), *Molnár László*, *Balázs László* (új felvételes bányászok) és *Schlitt András* (KISZ-titkár).

— *Mi a véleményük a januárban bevezetett új rendszerről, melynek lényege, hogy hét napon keresztül a lehetőségekhez mérten alapos ismereteket adjon az újfelvételeseknek?*

— Én jónak tartom ezt a tanfolyamot — mondja Soltész Kálmán —, hiszen így most nyugodt körülmények között ismeri meg az újonc a gépeket, berendezéseket, szerszámokat és sajátítja el a bányászkifejezéseket. Amikor én voltam kezdő bányász például az előfeszítő megismerése úgy zajlott le, hogy a csapaton mondták, hozzam ide. Azt sem tudtam miről van szó, mit és hol kell keresni. De ugyanez elmondható volt a puckára, az ANDO-töltőre, a töltőpálcára, a feszkére és így tovább. Röviden tehát mindent élesben kellett megtanulni. Akkor három napból állt az oktatás, melyből egy nap volt a bányajárás. Ennek is a lényege, egy hosszú bányabeli séta volt, no meg a CO-készülék felpróbálása. Így, ha láttam, láttunk is valamit a bányából, az nem jelentett tapasztalatszerzést.

— Én egy hónapja vagyok itt — veszi át a szót Molnár László — igaz nekem nagy előnyöm, hogy hét évig szénbányász voltam. De az is igaz, hogy a két bányászat között jelentős különbségek vannak. Tehát mindenképpen jó ez az oktatás, mert elmondják, megmutatják, hogy mi micsoda, mire kell használni. Én már tartalékban dolgozom, s állandóan tapasztalom, ennek szükségességét.

— Nekem is hasonlóan könnyebb a helyzetem — mondja Balázs László —, mint annak, aki csak úgy az utcáról besétál ide, hogy bányász legyen, mert én is szénbányász voltam. Második napja vagyok urános, s ma voltam először Imre bácsival itt a bányában. Az eddigi tapasztalatom az, hogy az ilyen rendszerű oktatásra szükség van. A szeneseknél én is élesben, nap mint nap sajátítottam el a fogásokat. Mindezek mellett meg tudom érteni, hogy milyen könnyebbséget jelent, hogy itt az újoncccal — mielőtt a mélyvízbe dobják — foglalkoznak. Óriási előny, hogy a bányabeli tanműhelyben szinte mindent megtalálhat az ember, amivel a későbbiekben majd dolgoznia kell.

— Ebben az évben eddig — mondja a KISZ-titkár — 163 fiatalt vettünk fel, míg az eltávozott fiatalok létszáma 79 fő. Az elmúlt évekhez képest lényegesen jobb ez az arány. Természetesen az év végén derül majd ki, hogy ez a kísérleti jelleggel bevezetett hétnapos tanfolyam szerepet játszott-e ebben.

— Jó lenne hinni, s én remélem is — mondja Kovács Imre —, hogy a fiatalok megtartásában ez az új rendszer sikeres lesz. És ha ez így van, akkor nemcsak azt érjük el, hogy a fiatal kellő ismeretekkel kerül tartalékba, s ennek birtokában meg is marad, hanem azt is, hogy a régiek szívesen fogadják majd az újakat. Remélem, hogy egyszer elérkezik majd az az idő, amikor a csapatoknak nem kell az újoncok betanításával foglalkoznia, mert tudni fogják a munkájukat.

Veress Tamás

A 18-as az V. számú bányaüzemből „jelentkezik"

A 18-as csapat az V. sz. bányaüzem 623 Keleti csapásvágatában levő feltörésre lyukasztott a 625 Keleti irányvágatból egy fejtési kamrával. Érkezésünkkor a feltörés alatt biztosítást végeznek a délelőttös szak tagjai. Járamozás, középtámozás és padolás a munkájuk.

— *Miként fogadták az átlelepülés tényét?*

— Körülbelül egy hónapja vagyunk itt — mondja *Németh Illés* szakvezető vájár —, s tudtuk, hogy az a nap is eljön, amikor majd végképp búcsút veszünk régi munkahelyünktől, a II. sz. bányaüzemtől.

— Azt, hogy elsőként jöttünk át a fejtési csapatok közül — mondja *Novográdecz Antal* — nem kis büszkeséggel vettem. Arról nem is beszélve, hogy az utóbbi hónapokban már alig kerestünk valamit a II. sz. bányaüzemben. Ide-oda telepítettek minket, így végül is örültünk, hogy itt majd jó fejtéseket kapunk. Arra is gondoltunk, hogy itt majd degeszre keressük magunkat.

— *Így történt?*

— A múlt ősszel ilyen tájt — válaszol a szakvezető — 750—800 forintunk volt. Most viszont olyan 350 forint körül kapunk. Nem akarunk 900-at keresni, de 500—600 forint legalább jó lenne. Tudjuk, hogy az átállás időszaka mindig nehéz, de mi keresni akarunk.

— *Mennyiben másak itt a körülmények, mint a II. sz. bányaüzemben?*

— Nagyon kemény a kőzet — mondja *Szolnoki Sándor* — a vídia nem bírja. Arról nem is szólva, hogy az elmúlt napokban, igen rosszul kaptuk a fúrószárakat. Amikor átjöttünk, volt vagy negyven darab, most jó ha öt van. Görbülnek, törnek, kopik a vídia.

— Az áttelepülés előtt — szól közbe Novogradecz Antal — ijesztgettek is minket a meleggel, a kemény kőzettel. Ez utóbbi be is jött, igaz a melegre nincs panasz, jó a szellőztetés.

— Legfontosabb, legsúlyosabb gondunk — mondja Németh Illés —, hogy itt a napszintről kézben, vállon cígelve kell minden anyagot lehozni, s a IV-es légakna messze van.

— Már kialakítottuk a raktárt itt a szinten — mondja *Berecz István* körletvezető-helyettes — folyamatosan töltjük fel anyaggal. Úgy tűnik a hónap végére az anyagok java a raktárba kerül.

— Főnök, muszály vastámmal ácsolni? — használja ki az alkalmat a szakvezető vájár, majd így folytatja. — Őrült nehéz, legalább kilencven kiló, pedig mi azt hittük, hogy itt így vagy úgy, de könnyebb lesz a munka. Aztán kiderült, hogy nehezebb.

— Az az igazság — mondja magyarázóan a körletvezető-helyettes —, hogy embereink megszokták a könnyű szovjet támokat, itt pedig a nehezebb Schwarz- és Becorit-támokkal dolgoznak.

— Az is gondunk — mondja Németh Illés —, hogy félünk a téltől, a vizes ruhában való kiszállástól, a megfázástól. Mint tudja, az V. sz. bányaüzemben öltözünk, onnan busszal jövünk a IV-es légaknáig.

— Ezektől nem kell tartani — magyarázza Berecz István — mert a hideg beállával a légaknánál a régi fürdő-öltöző épületét megnyitjuk, amolyan várólhelyiségnek.

Majd mosolyogva hozzáteszi: — Különben az előbb maguk mondták, az átállás időszaka mindig nehéz.

V. T.

A 18-as csapat biztosítás közben. A képen balról jobbra: Németh Illés szakvezető vájár, Szolnoki Sándor csillés és Novogradecz Antal vájár láthatók.

Bálint Jenő felvétele

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A II. sz. bányaüzem dolgozói a következő problémákat vetették fel: a szentlőrinci bányásztelepen nem megfelelő a kenyérellátás. Az AFIT a felüljáró melletti gyorsmosót megszüntette. Kertvárosban nem lehetne-e egy önkiszolgáló kocsimosót létesíteni?

A problémákra *Győrvári Márk*, a szentlőrinci Tanács elnöke és *Borsos István*, a Városi Tanács ipari osztály főelőadója válaszoltak.

GYŐRVÁRI MÁRK: — Hozzánk nem érkezett olyan panasz, hogy baj volna a kenyérellátással. Olyan eset előfordulhat, hogy egyik üzletben hamarabb elfogy a kenyér, mint a másikban, de hogy sehol ne legyen, az elképzelhetetlen és az üzletek elég közel vannak egymáshoz. Az is előfordulhat, hogy egy bizonyos féle kenyér — a minőségi — hamar elfogy, de abból csak meghatározott mennyiséget lehet sütni.

BORSOS ISTVÁN: — A gyorsmosót az üzem átszervezése miatt szüntették meg. A Szigeti úton az AFIT mellett a Gépjavító Önálló Kisvállalat tanácsi segítséggel épít egy gyorsmosót, ami előreláthatólag 1985-ben elkészül. Kertvárosba állami vállalat nem tervezi kocsimosó építését, mert beruházást igényel és a megfelelő — olasz — gépeket nem lehet kapni. Ha kisiparosok akarnak mosót építeni, a tanács megfelelő körülmények között hozzájárul, sőt az ügyben tárgyalunk a KIOSZ vezetőségével. Az önkiszolgáló gondolat nem rossz, de nem egy városrésznek. A Surányi Miklós utcában van öt társasháznak egy közös kocsimosója, amit maguk létesítettek és tartanak fenn. Hasonlót máshol is el lehet képzelni.

2. A III. sz. bányaüzem dolgozói panaszolják, hogy a két írószerbolt 17.00 órakor bezár. Azt is kifogásolják, hogy a 64-es iparcikkbolt — ahol írószereket is árulnak — szeptember 4-én leltározott.

A panaszra *Herget József*, a Baranya Kereskedelmi Vállalat kereskedelmi igazgató helyettese válaszolt.

— A panaszkodók rosszul tudják, mert csak az egyik írószerbolt zár be 17.00 órakor, a másik 19.00 óráig tart nyitva, soha nem zárt be korábban. Minden üzletben egy éven belül leltározni kell a 64. sz. iparcikkboltban csak a tanév kezdete után leltároztak.

Gácsi Mátyás

Névadó

Hagyománya van a IV. sz. bányaüzemben, hogy a KISZ-bizottság és a szakszervezet közösen névadó ünnepséget szervez az üzem dolgozóinak gyermekei részére, hiszen igény és szükség is van arra, hogy a mindennapok ünnepi pillanatai, eseményei hangsúlyt, fényt kapjanak. Az október 13-án délelőtt a Központban megtartott névadó ünnepségre 11 kisgyermek jött el szüleivel, hogy ünnepélyes keretek között anyakönyvvezető előtt is megörökítsék azt a nevet, amelyet a születésük pillanatában kaptak. A színvonalas, jó értelemben vett rutinnal lebonyolított rendezvényen a gyermekek ajándékot kaptak a szakszervezettől.

Weszti

MM-es elődöntők

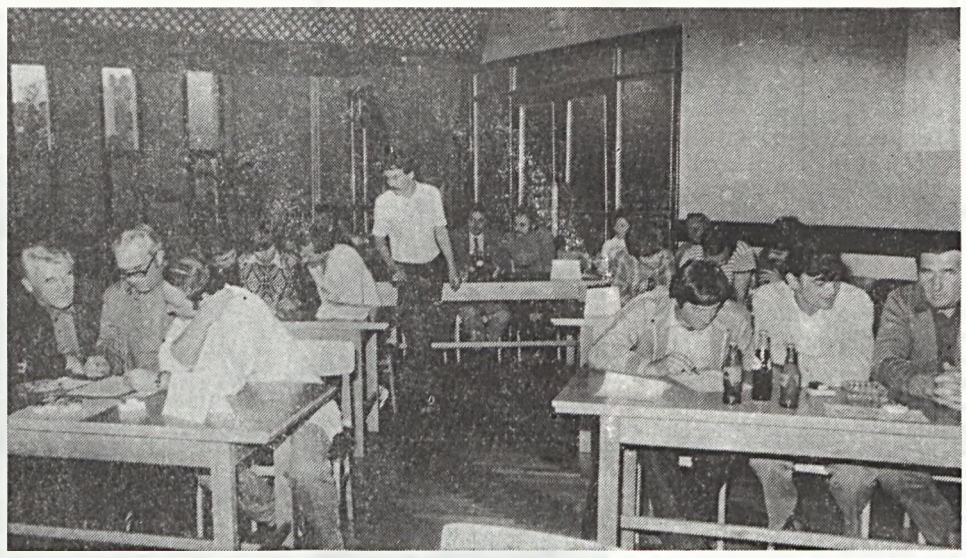

A tesztlapok kitöltése sem volt könnyű feladat. **Csöndör László felvétele**

Október 8-án három helyszínen folyt a vetélkedés a vállalati döntőbe kerülésért. Minden helyszínről négy csapat juthatott tovább, ez a benevezett csapatok ötöde, a ténylegesen megjelenteknek pedig egynegyede. A különbség elgondolkodtató... Általában érvényes az, hogy az évközben legtöbb pontot szerzett brigádok szerepeltek a vetélkedőn is a legjobban.

Tehát érvényesült a papírforma. Érdekesebb, hogy ezúttal a bányaüzemekből ugyanannyi brigád jutott a döntőbe, mint a külszíni üzemekből. Ezen belül a IV. sz. bányaüzemből négy, a III. sz. bányaüzemből kettő, a II. sz. bányaüzemből viszont egy csapat sem jutott a döntőbe. Ugyanakkor tény, hogy a III. sz. bányaüzemi csapatok az ÉDÜ, a Kutató-mélyfúró és a Központ csapataival mérkőztek, a II. sz. bányaüzemiek pedig a IV. sz. bányaüzemiekkel. Különben az is tény, hogy a II. sz. bányaüzemi csapatokat az egymás közt vívott harc eredményének függvényében jutalmazta az üzemük, amit szép gesztusnak tartok. A lényeg: az év során a felkészülésre fordított energia, a folyamatos, élénk brigádélet, melynek természetes, mindennapi részei a mozi-, színház- és tárlatlátogatások, a klubdélutánok, családi estek, tagbúcsúztatók, kirándulások, a sportvetélkedők, valamint időnként egy-egy könyv elolvasása. A fontos, hogy ezek a cselekvések ne zsúfolódjanak rövid kampányokba. Ha a Munka és művelődés játék és vetélkedősorozat hibáit keressük — melyeket a jövőben ki akarunk javítani — akkor először az időpont módosulásokat, határidőcsúszásokat és a tájékoztatás fogyatékosságait kell kiemelnünk. Ezek megszüntetésével, s a brigádoknak az eddiginél kicsit cselekvőbb hozzáállásával kellemes ösztönző kerete lehet brigádéletünknek. Ezzel a reménnyel várom a vetélkedőből most kiesett brigádokat jövőre is, a továbbjutottaknak pedig további sikereket kívánok.

A vállalati döntő résztvevői: IV. sz. bányaüzem: I. Lambrecht Kálmán szocialista brigád, II. Tanácsköztársaság (III. körlet műszaki), III. Cséti Ottó bányamérő, IV. I. körlet műszaki. Központ: I. Eötvös Loránd ifj. (III. sz. bányaüzem), II. Gagarin (Kutató-mélyfúró), III. V. körlet műszaki (III. sz. bányaüzem), IV. Széchenyi István (Központ). Ságvári: I. Zalka Máté (Anyagosztály), II. Winkler Sándor (Kutató-fejlesztő), III. Május 1. (Kutató-fejlesztő), IV. Gábor Dénes (Kutató-fejlesztő).

Kocsi László

Fotópályázat a Ságváriban

Ez évben második alkalommal nyílott lehetőség a vállalat fotóamatőrei számára, hogy elindulhassanak a tehetségkutató jelleggel meghirdetett fotópályázaton, melyet a Ságvári Endre Művelődési Ház fotóköre szervezett.

A meghirdetett erőpróba célja volt mindenekelőtt a kezdő amatőrök felkutatása, bátorítása és részükre szereplési lehetőség biztosítása.

Az már eddig is megállapítható volt, hogy a fotósok technikai felkészültsége javult az előzőhöz képest, eredetibb témaválasztásról, sajátosabb képi fantáziáról tanúskodott a zsüri elé bocsátott anyag. Az azonban fontos lenne, hogy a jövőben minél többen tudnának bekapcsolódni és képeiket bemutatva — róluk bírálatot, véleményt, sok esetben bátorítást kapva — folytathatnák további munkájukat.

Az október 8-án lezárult nevezések újdonsága volt, hogy ezúttal a rendezők 9x12 centiméteres OFOTÉRT által kidolgozott színes képeket is elfogadtak bírálatra, gondolva az egyre több színesezőre, ezt a gyakorlatot a jövőben is követni szándékoznak.

A zsüri elsősorban a képeken keresztül azokat a tehetséges szerzőket kereste, akiknek van mondanivalójuk munkáikkal mások számára is — átlépve a családi fotók néha igen merevnek tűnő korlátait — önálló gondolatokat is szeretnének közvetíteni. Ez egyébként egyik záloga is annak, hogy valaki a fotót ne csak egyszerű tényrögzítés céljából készítse, hanem az esztétikai szépséget megragadva, a lényeget kiemelve önállóan is megálló alkotást hozhasson.

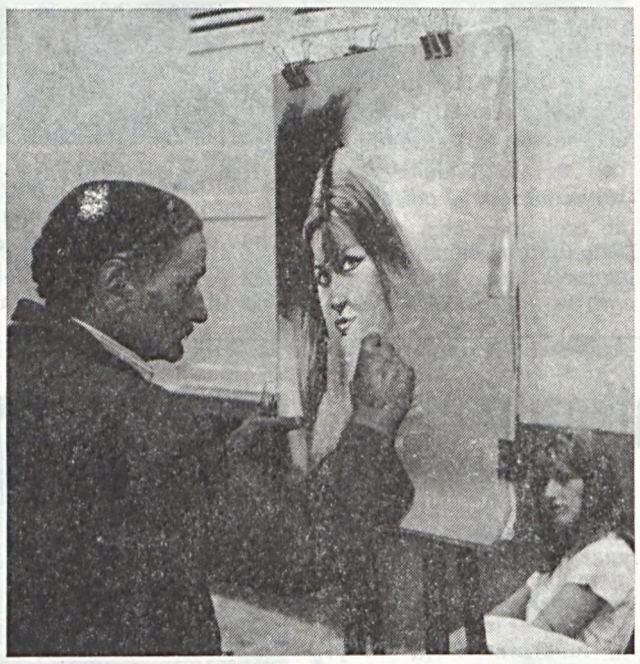

Ezúttal a beküldött anyagban volt is néhány dicséretet érdemlő munka. *Ifj. Bábics László* (Pécs, Sarohin t. u. 90.) „Montmartre" című, itt közölt (színes) képe jó szemről, kitűnő kompozíciós érzékről és nagyszerű témaválasztásról tanúskodik. (A képet a Fotókör 100 forint értékben megvásárolta.)

Dobokai Zoltán (Pécs, Lengyel Gy. u. 8/a.) beküldött kollekciójából a zsüri a „Tér" című (színes) fotóját dicséretben részesítette, kár, hogy a „Zene" című képe technikai hiba miatt kiesett a versenyből. *Szederkényi Zoltán* „Csíkos" című munkája a humoráért, *Kiss Attila* „Kapu" című képe szép kompozíciójáért érdemel elismerést. Itt jegyezzük meg, a beküldött 24 pályamunkából 14 színes fotó volt. A sikeres szereplőknek ezúton is gratulálunk, a bátortalanabbakkal reméljük majd a jövő évi pályázatokon találkozni fogunk. Érdemes megpróbálni.

Füzy Tibor

Művelődjünk, szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház novemberi programjából

5-én 17.00 órakor: A Képzőművészeti műhely esztétikai előadássorozatában „A népművészet esztétikája". Andrásfalvy Bertalan néprajzkutató előadása.

12—17-ig: A Stúdiógalériában a Pécsi Nyitott Színpad dokumentumkiállítása.

12-én 19.00 órakor: Örkény István: Pisti a vérzivatarban.

13-án 16.00 és 19.00 órakor: Örkény István: Pisti a vérzivatarban.

Ságvári Mozi

3-án: Gyertek el a névnapomra (magyar film).

4-én: Kisvárosi fojtogató (francia film).

6-án: Nada-csoport (francia film).

Az előadások 16.00 és 18.00 órakor kezdődnek.

Kamaraszínház

1-én 19.00 órakor: A kaktusz virága (Babits b.).

2-án 19.00 órakor: A megkerült fiú (Petőfi b.).

7-én 19.00 órakor: A kaktusz virága (Sarkadi b.).

8-án 15.00 és 19.00 órakor: A megkerült fiú (Szigligeti b.).

9-én 19.00 órakor: A kaktusz virága.

15-én 15.00 és 19.00 órakor: A megkerült fiú (Mikszáth b.).

Színesdia-pályázat

A Ságvári Endre Művelődési Ház fotóköre november 19-én 17.00 órakor színesdia-pályázatot tart.

Nevezni a helyszínen lehet 16.00 órától. Beadható szerzőnként 2 darab sorozat, melynek vetítési ideje 15—15 perc lehet, valamint 25 darab egyedi diapozitív. A zsürizés nyilvános. Külön bírálják el az útifilmeket és külön az egyéb sorozatokat, kísérleteket, illetve az egyedi diákat.

A díjazott sorozatokat a művelődési ház diaflex programjában egy hónapon keresztül minden este láthatja a közönség az előcsarnokban.

Minden érdeklődőt szívesen látunk.

Helyesírás, nyelvhelyesség, fogalmazás

Hivatali nyelvünk — ma

„A nyelv egyik legféltőbb kincse, egyik legfőbb dísze a nemzeteknek..."
(Kazinczy Ferenc)

Anyanyelvünk, közelebbről a helyesírás iránt igen nagy az érdeklődés mostanában, ugyanakkor felszólalásokban, jelentésekben, a nagy érdeklődés ellenére sok a kifejezési, helyesírási hiba. „Nehéz — de megtanulható!" — így vélekedik a nyelvi műveltségről Deme László: Közéletiség, beszédmód, nyelvi műveltség című művében, mely az október 30-án a Ságvári Endre Művelődési Házban kezdődő tanfolyam egyik ajánlott olvasmánya lesz. Öt egymást követő kedden 14.30—16.00 óráig közéleti nyelvünk hibáiról, fogalmazási, helyesírási gondokról, az idegen szavak szóelválasztás kérdéseiről tervezünk elméleti és gyakorlati nyelvművelő foglalkozásokat.

— *Hogyan változott a nyelvművelő mozgalmak célja, feladata az elmúlt évtizedekben?* — kérdeztük *dr. Pesti Jánost*, a JPTE docensét, a tanfolyam vezetőjét.

— A nyelvművelő mozgalom Magyarországon legalább 200 éves múltra tekint vissza. Feladata a múlt században egészen más volt, mint napjainkban. Kazinczy a nyelvújítást, a nyelvgazdagítást, a nyelv szépítését tartotta fő feladatának, melyre utal „grammatikánk akadozó, szókincsünk szegényes" kifejezése is. A századfordulón, de inkább a húszas, harmincas években ezzel ellentétes mozgalom indult, mely a nyelv tisztítására, egyszerűsítésére, idegen szavak mellőzésére törekedett. A nyelvművelő mozgalomban alapvető változás 1945 után történt. Kodály nemzedékével együtt Lőrincze Lajos és munkatársai akkor léptek színre. Azóta a nyelvművelők úgy látják, hogy a nyelv gazdagítása ugyanolyan feladat, mint Kazinczy korában és a nyelvvédő feladatok éppúgy aktuálisak, mint a 20—30-as években voltak. Új elv azonban a nyelvművelésben, hogy nem annyira a nyelvet kell ma már művelni, hanem a nyelvet beszélő embert nevelni. Lőrincze Lajos a nyelvművelést emberművelléssel tartotta egyenlőnek.

— *Mi a különbség a régi és a mai nyelvművelés módszere között?*

— A régi nyelvművelő mozgalom minduntalan hibát keresett és ostorozta a hibát elkövető embert. Ma inkább azt keressük, ami a nyelvben pozitívum és egyáltalán nem a megszégyenítés a módszer, hanem az igényesség felkeltése. Mégpedig szóban, írásban, pontosan, igényesen fejezzük ki magunkat. A nyelvművelő jellegű cikkekben ma már nincs meg az a csúfolódó hangnem, ami korábban megvolt. A nyelvművelő munkának vezérelve, hogy az aktív, produktív ember saját szókincsének állandó bővítésével a valóság bármilyen vonatkozásáról képes legyen véleményt formálni.

— *Mit tehetünk ennek érdekében?*

— Nem szabad belenyugodni abba, hogy az iskolában megszerzett tűrhetően jó írásbeli és szóbeli kifejezőkészséget valóban elveszítse az ember.

— Mindenféle formában küzdeni kellene a durvaság ellen, melynek nyelvi megnyilvánulásai egyre gyakrabban figyelhetők meg. A tanfolyam témajavaslatát ajánlott irodalom egészíti ki, mely önálló képzésre is alkalmas. A tanfolyamot mindazok figyelmébe ajánljuk, akik szóbeli és írásbeli megnyilatkozásukban igényességre törekednek.

dr. Roisz Andrásné

Jogi esetek

A BIZALOMMAL ÉLNI ÉS NEM VISSZAÉLNI

Raktárosi munkakörben alkalmazott személy munkakörébe tartozott többek között az autóalkatrészek utalványozása utáni kiadása. Rendelkezett magángépkocsival és annak javításával, karbantartásával odaháza hobbyból foglalkozott. Egy alkalommal olyan gépkocsi-alkatrészt kívánt a raktárból lakására vinni, amit az általános kereskedelmi forgalomban mindenütt lehet kapni, csak hétvége volt és elfelejtette azt előzőleg az AUTÓKER-nél megvásárolni. Személyi ellenőrzés alkalmával a portán felfedezték szándékát.

A munkaadó ezért a cselekményéért a raktárost alacsonyabb munkakörbe helyezte személyi alapbércsökkentéssel. A fegyelmi büntetést jogorvoslati úton úgy a munkaügyi döntőbizottság, mint a munkaügyi bíróság enyhítette. A Legfelsőbb Bíróság elé került ez a kérdés, ahol kimondták, hogy az MT. 56. paragrafusának (1) bekezdése értelmében a fegyelmi eljárás során fel kell deríteni a dolgozó javára és terhére szolgáló körülményeket, s azokat a fegyelmi büntetés kiszabásánál figyelembe kell venni. Az adott esetben úgy az mdb, mint a munkaügyi bíróság tévedett, amikor kizárólag a dolgozó javára szolgáló körülményeket vette figyelembe és nem vizsgálta, s nem értékelte kellően az adott kötelezettségszegés súlyát és társadalmi veszélyességét. Nem értékelték megfelelően azt a jelentős súlyú körülményt, hogy a raktáros a fegyelmi vétséget bizalmi jellegű munkakörben követte el. Beosztásánál fogva elsőrendű munkaköri feladata volt a társadalmi tulajdon védelme, ennek érdekében előírt anyagkezelési szabályok, a bizonylati fegyelem következetes megtartása. Munkakörének bizalmi jellegéből következett, hogy az anyagkezelési szabályokat a saját esetében még fokozottabban kellett volna megtartania. A munkaadó nem lehet bizalommal olyan anyagkezelő iránt, aki az előírt bizonylati rendet figyelmen kívül hagyja, s a reá bízott anyag egy részét engedély nélkül lakására kívánja vinni. Ezért ebben a munkakörben elkövetett ilyen jellegű fegyelmi vétség esetén a más munkakörbe való áthelyezés fegyelmi büntetés kiszabása még a dolgozó korábbi kifogástalan magatartása esetén sem tekinthető túlzottan súlyosnak — alacsonyabb munkakörbe helyezés, személyi alapbércsökkentéssel — mivel az ilyen intézkedés megelőzési célokat szolgál a társadalmi tulajdon védelme érdekében.

dr. Marton István

Műszaki hírek

Október 15-én hivatalosan is meginduló fűtési szezonban több üzemünkben gőz helyett meleg vízzel fogják a fűtőtesteket melegíteni.

Az üzemek önerőből teremtették meg az átállás feltételeit, amelytől azt várhatjuk, hogy gazdaságosabb és üzembiztosabb lesz az épületek fűtése.

A jó hatásfokú fűtésre biztosítják a Szolgáltató üzemben gyártott új hőcserélők beszerelése.

K. J.

Ifjúsági termelési mozgalmak a II. sz. bányaüzemben

— Melyek azok a mozgalmak, amelyek a gazdasági eredményeket javíthatják? — kérdeztük *Schlitt Andrástól*, az üzemi KISZ-bizottság titkárától.

— Mindenek előtt az ifjúsági szocialista brigádmozgalmat kell megemlíteni, melyben az üzem 11 fiatal kollektívája vesz részt, 76 fővel. A KISZ elsősorban az ifjúsági brigádmozgalmakon keresztül tud bekapcsolódni az üzem gazdasági feladatainak megoldásába.

— Pluszként várjuk el az ifjúsági szocialista brigádoktól, hogy az új dolgozók betanításában, megtartásukban, fokozottabban vegyenek részt — kapcsolódik beszélgetésünkbe *Sóss Emil* üzemi munkaverseny-felelős.

— Miben nyilvánul ez meg?

— Senki nem született bányásznak! A fiatal a fiataltól bátrabban mer kérdezni. A csapatra került fiatal megtartásához nagyobb türelemre, megértésre van szükség. Az ifjúsági szocialista brigádok ezt tudják és megértik, így is cselekednek az új dolgozóinkkal.

— A brigádok vállalásaikban szerepel a társadalmi munkaakciókon, kommunista műszakokon való részvétel. Kiszes fiataljaink, ifjúsági szocialista brigádjaink ezeket a vállalásokat teljesítik is.

— A szakmai továbbképzés eredményeket szül a gazdasági munkában?

— A termelési munkán túl közvetlen hozzájárul a gazdasági eredmények javításához a szakmai képzés, önképzés. Nagy számmal vesznek részt fiataljaink a vállalat által rendezett tanfolyamokon (vájár, segédvájár, robbantómester, villanyszerelő) állami oktatásokon (bányaipari technikum). Itt kell megemlíteni a szakmai vetélkedőket is, amelyekre való felkészülés során is több ismeretre tesznek szert a fiatalok.

— Melyek azok a brigádok, akik a legkimagaslóbb eredményt érték és érik el?

— 1983-ban a Vállalat kiváló ifjúsági brigádja címet a 21-es ifjúsági szocialista brigád (vezetője: Baranyi Sándor) nyerte el. Ebben az évben az eddigi részértékelés során a 14-es ifjúsági szocialista brigád (vezetője: Gál György) és az 51-es ifjúsági szocialista brigád (vezetője: Farsang Lajos) eredményei kimagaslóak.

— Az Alkotó ifjúság pályázat mennyiben járul hozzá a termelési eredményekhez?

— Sajnos nem úgy, ahogy szeretnénk. Az utóbbi időben beadott kevésszámú pályázat azt tükrözi, hogy a témaajánlások nem elég testreszabottak, illetve fiataljaink ötleteiket, javaslataikat inkább újításként adják le, mert rövidebb határidőn belül kerül sor a díjazásra és be kell vallani azt is, hogy ez az ismertebb formája az ötleteik hasznosítására.

Urbán Ilona

A viszontlátásra Pécsett...!

A XXIII. bányamérő továbbképző és tapasztalatcserét idén a Nógrádi Szénbányák rendezte Salgótarjánban, amelyen vállalatunk bányamérőszolgálata is képviseltette magát. Ennek az évenként megrendezésre kerülő találkozónak legfontosabb célja, az elszórtan dolgozó bányamérők szakmai ismereteinek bővítése.

Sok érdekes tárgykörben hallhattunk előadásokat. Megismertük többek között a nógrádi szénmedence szénvagyon helyzetét, egy lakott község aláfejtésének a vizsgálatát, a nógrádi szénbányáknál felmerülő bányamérési feladatokat. De hallhattunk a legújabb technika térhóditásáról is, mint például a korszerű távmérők, elektronikus tachiméterek, nagy teljesítményű számítógépek.

Az együtt töltött két nap végén joggal köszöntünk úgy el az ott összegyűlt közel 200 kollégától, hogy a viszont látásra Pécsett! Ugyanis az 1963-ban általunk megrendezett bányamérő konferencia után 1985-ben ismét vállalatunk lesz a házigazdája az ország bányamérői szakmai találkozójának.

Nagy Sándor

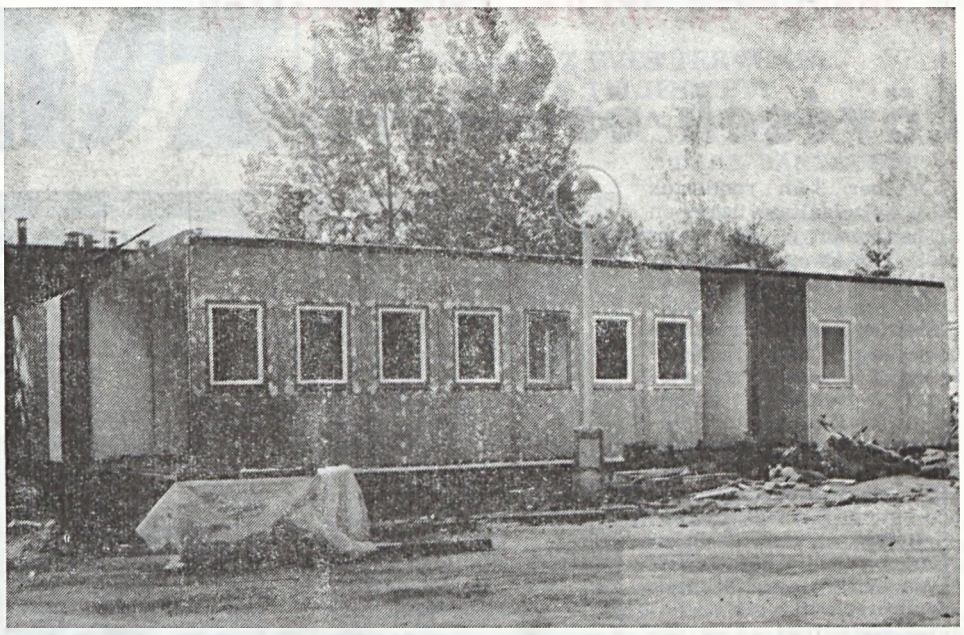

A MEGOLDÁS ÚTJÁN. A vállalati hírközlés rekonstrukciós munkájához kapcsolódóan megkezdődött a kővágószőlősi új távbeszélő központ épületének kivitelezése. A célépület ad helyet a jelenleginél nagyobb kapacitású elektronikus központnak. Az új központ szerelését a következő évben a BHG Híradástechnikai Vállalat szakemberei végzik. Üzembehelyezése a hírközlő hálózat építésének és még más fejlesztési munkák befejezésének időpontjától is függ. Felvételünkön a leendő elektronikus telefonközpont épülete látható. Egyed Imre felvétele

A Kutató-mélyfúró üzem baleseti és munkavédelmi helyzete

„A legfőbb érték az ember", ez a kicsit plakátízű, az ötvenes évekből származó jelszó végül is igaz, igaznak kellene lennie. De nem mindig az. Pedig ebben kellene igazán a nagy összefogás: munkások és termelésirányítók, beosztottak és vezetők együttes munkája hozhatná meg csak az igazi eredményt.

A Kutató-mélyfúró üzem sajnos eléggé balesetveszélyes üzem. Sokféle olyan tevékenységet folytat, amelyek magukban hordják a baleset lehetőségét. Persze csak akkor, ha a szabályokat a munkavégzők megszegik, vagy figyelmetlenül végzik munkájukat. Különösen veszélyesek a mozgó, forgó gépek, elsősorban a fúrás és az anyagmozgatás folyamatában. Sajnos néha, úgymond a termelés érdekében a közvetlen irányítók is elnézik az apróbb szabálytalanságokat. Ez később többszörösen is visszaüthet.

Az üzemben az előírások szerint minden évben készül munkavédelmi terv, mely a soronkövetkező feladatokat tartalmazza. A terv előkészítésében fontos szerepet játszik az a széleskörű közvéleménykutatás, melyben mindenki elmondhatja véleményét. Ilyen módon az illető területet legjobban ismerők vethetik fel azokat a problémákat, melyek megoldása munka- és balesetvédelmi szempontból nagy fontosságú. Az elmúlt években az üzem komoly eredményeket ért el a munka- és balesetvédelem terén: minden berendezés el van látva korszerű öltöző- és raktárbódéval, a gép körül szervédő ponyvával. A kézzel történő anyagmozgatást is sikerült minimálisra szorítani — mind az üzemben, mind a fúróberendezéseknél — úgy, hogy a tehergépkocsik darukkal vannak felszerelve, a berendezéseknél hidraulikus emelők vannak, a cement- és vízszállítást speciális gépkocsik végzik, új emelővillás targoncát szerzett be az üzem. Ezek csak a legfontosabb dolgok, s ezekből látszik, hogy az üzem anyagi lehetőségeihez képest mindent elkövet, hogy a dolgozókat a legkorszerűbb berendezésekkel, gépekkel, eszközökkel, technológiával lássa el. Ezzel nem csak az a törekvése, hogy a termelékenységet növelje, hanem, hogy a munkafolyamatokat biztonságosabbá tegye. Valóban úgy tűnik, hogy ezek után már elsősorban az emberi tényezők befolyásolják a baleseti helyzet alakulását.

Az üzemben a balesetek alakulásáról részletes felmérés készült. Az elmúlt évek adataival való összevetés számos kérdésre adott választ, s egyben meghatározta a jövő, a tennivalók útját is.

A balesetek és az ezek következtében kiesett napok számában 1979 óta folyamatos csökkenés volt megfigyelhető, azonban 1984 első félévében már „sikerült" elérni az 1983 egész évi értékeket. Ebbe természetesen beleszámít a mintegy 17 százalékot elérő útibalesetek száma is. Feltűnő, hogy az új felvételesek mellett az 5—10 és a 10—30 éve üzemünknél dolgozók sérülési aránya igen magas. Talán a túlzott magabiztosság, a szabályok magabiztos megszegése az ok.

A sérült tevékenysége alapján a legveszélyesebb tevékenység a fúrás, ami még érthető, de az már szabálytalanságokra és figyelmetlenségekre utal, hogy járás-közlekedés is hasonló gyakorisággal okoz balesetet. Ezek alapján nem véletlen, hogy a balesetek 50 százalékánál a sérült figyelmetlensége volt megállapítható. Legtöbbször a kéz és lábfej sérült meg.

Az elemzés kimondta, hogy bár az üzem baleseti helyzete a hasonló tevékenységet folytató egyéb vállalatokhoz képest nem rossz, a MÉV többi üzeméhez képest már egyáltalán nem lehetünk elégedettek. Ezért csak közös összefogással, műszaki vezető és középkáder, szocialista brigádvezető, munkavédelmi őr és mindenki, aki ezért valamit tehet, mindent meg kell, hogy tegyen a balesetek számának és súlyosságának csökkentéséért.

Minden üzem éves munkájának elbírálásánál figyelembe veszik a baleseti helyzetet. Ez jelentősen befolyásolja az „Élüzem" cím odaítélését, s volt olyan eset, hogy éppen ez fosztotta meg a Kutató-mélyfúró üzemet e címtől. Ez pedig nemcsak erkölcsi, hanem anyagi szempontból is igen káros lehet az üzem összes dolgozójára nézve.

Mindent el kell követni, hogy a jövőben gyökeres fordulat álljon be ezen a téren, s e feladat megoldásában a gazdasági-műszaki vezetés mellett jelentős szerep jut az üzem társadalmi szerveinek is.

Koch László

Munkavédelmi szemle az ÉDÜ-ben

A vállalati munkavédelmi szemle október 9—10—11-én volt az ÉDÜ-ben. A szemlebizottság vezetője Szomolányi Gyula vezérigazgató-helyettes volt.

Vizsgálták a tavalyi szemlén rögzített hiányosságok megszüntetését, az üzem balesetelhárító tevékenységét, a foglalkozási ártalmak megelőzésére, a nehéz fizikai munkák könnyítésére tett intézkedéseket.

Ellenőrizték a munkavédelemmel kapcsolatos adminisztrációk, nyilvántartások meglétét, vezetését, a munkavédelmi intézkedési terv teljesítésének állását.

Külön bizottság elemezte a szakszervezeti aktívák, munkavédelmi őrök tevékenységét, a gazdasági vezetéssel való kapcsolatukat.

A szemlebizottság a jegyzőkönyvben is rögzített apróbb hiányosságokkal együtt jónak ítélte az üzem munkavédelmi helyzetét, tevékenységét.

A fajlagos baleseti mutató várhatóan 3 körül lesz, de ebből 1,2-t két portás olyan balesete okozta, melyek nincsenek összefüggésben az üzem balesetelhárító tevékenységével. A porta előtt léptek rosszul és szenvedtek súlyos töréses baleseteket. Nélkülük a baleseti mutató 1,8—2-re várható, ami igen jó eredmény. Ez a példa is mutatja, hogy elemezni kell a baleseti mutatókat, mert különben könnyen helytelen következtetésekre jutunk.

Az üzem a munkavédelmi tervfeladatait időarányosan teljesítette, néhány témakörben túlteljesítette. Négy olyan feladat van, amelynek a teljesítése áthúzódik a következő évre, részben a tervezői kapacitás hiánya, részben az anyagbeszerzések időigényessége miatt.

Az üzem rendszeresen elvégzi a pormérési és dozimetriai mérési feladatait, a környezetvédelmi programban rögzített követelményeket, azokat az előírásoknak megfelelően dokumentálja. Rendellenesség esetén megteszi a szükséges intézkedéseket. A bizottság elismeréssel nyilatkozott a szakszervezeti aktivisták és a munkavédelmi őrhálózat munkájáról, jónak ítélték a gazdasági vezetőkkel való kapcsolatukat.

Felhívták az üzemvezetés figyelmét a fokozottabb villamosenergia-takarékosságra. A szemlebizottság megállapításai további segítséget adnak az üzemnek az eredményes munkavédelmi tevékenységhez.

dr. Bárány Imre

A fegyveres erőket köszöntötték

Lövések és lövészek

Október 3-án rendezték meg a Szolgáltató üzemben a hagyományos fegyveres erők napi lövészversenyt. A vállalati lövészcsapatokon kívül részt vettek a Zsolnay-gyár, a Rendőrfőkapitányság, a Magyar Néphadsereg és a Határőrség csapatai. A legfőbb tét a vállalatunk által alapított vándorserleg volt, amit a legjobb férfi csapat nyerhetett el. A szépséghiba az egészben csupán az volt, hogy a jelenlevők közül 15-en a gyengébb nemet képviselték — tét nélkül. Az említettek joggal érezhették sértve magukat — hol itt az egyenjogúság?

A rövid megnyitó után a férfiak a Szolgáltató üzemben, a nők a III. sz. bányaüzemi lőtéren mérték össze tudásukat, ügyességüket. A szabályok értelmében három próba előzte meg a tíz értékelt lövést. A III. sz. bányaüzemi pályán egyszerre tíz hölgy hasalt a földön, lőtt, mérgelődött, nyugtatta magát: nyugalom, még nincs veszve semmi!

A másik színhely az MCM sportpisztolytól zengett. A belső izgalom bizonyára a férfiakban is meg volt, még ha nem is mutatták.

Ragoncsáné átveszi a Szolgáltató üzem női csapatának járó jutalmat. Komáromi István felvétele

A verseny végén igyekezett a zsüri gyorsan, de pontosan számolni, hogy felállíthassák a helyes rangsort. Női csapatverseny: I. Szolgáltató üzem, II. ÉDÜ, III. IV. üzem. Női egyéni: I. Timárné (ÉDÜ), II. Ragoncsáné (Szolgáltató), III. Simonné (Szolgáltató).

Férfi csapatverseny: I. ÉDÜ, II. Szolgáltató, III. Zsolnay-gyár. Férfi egyéni: I. Orosz (ÉDÜ), II. Bradits (Szolgáltató), III. Benkő (Zsolnay). **Helstáb Judith**

NOVEMBER 5-TŐL

Új látogatási rend a Pinceklubban

A művelődési ház javaslatára a vállalati szakszervezeti bizottság szabályozta a Pinceklub látogatási rendjét. Határozata szerint 1984. november 5-től a klubot térítés nélkül — a MÉV dolgozói (vállalati belépővel) — a MÉV nyugdíjasai, a klubban működő szervezett közösségek (ifjúsági klub, eszperantisták stb.) tagjai látogathatják.

A klubot rendszeresen látogatók, az előadásokat tiszteletben tartók tagsági igazolványt válthatnak, melynek ára — aktív dolgozók esetében — 100 forint, nyugdíjasok, tanulók esetében 50 forint évente.

Az esetenként betérők alkalmanként 10 forint belépődíjat fizetnek.

Az intézkedést a következő meggondolások alapján kezdeményeztük: 1. A klubot a MÉV dolgozói tartják fent. A működtetés, fenntartás költségei nyereségüket terhelik. Az arányos teherviselés érdekében célszerű a nem nálunk dolgozók hozzájárulása ezekhez a költségekhez.

2. A klub szolgáltatásai folyamatosan bővülnek. A látogatás szabályozásával egyidőben adott engedélyt a vszb csapolt sör árusítására is (változatlanul IV. osztályú áron). Valamennyiünk közös érdeke, hogy klubunk ne zülljön le, hogy olcsó árai, bővülő szolgáltatásai az arra érdemes, a kulturált együttlétet vállaló dolgozóinknak, látogatóinknak jussanak, az ő pihenésüket, szórakozásukat és társas életüket szolgálja.

3. Az intézkedés eredményeként keletkező többletbevételt a szolgáltatások további fejlesztésére tudjuk fordítani.

4. A szervezett és ellenőrzött látogatói kör lehetővé teszi a társas magatartás fejlesztését, a renitenskedők ideiglenes, vagy végleges eltávolítását.

Bízunk abban, hogy népszerű és okos döntést hoztunk. Abban is, hogy az intézkedés rangosabbá, hangulatosabbá és vonzóbbá teszi az uránbányászok Pinceklubját.

K. L.

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 14., 24. és vízsz. 25. sorában Lev Tolsztoj egyik mondását közöljük. Megfejtésül ezt a mondatot kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1984. november 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

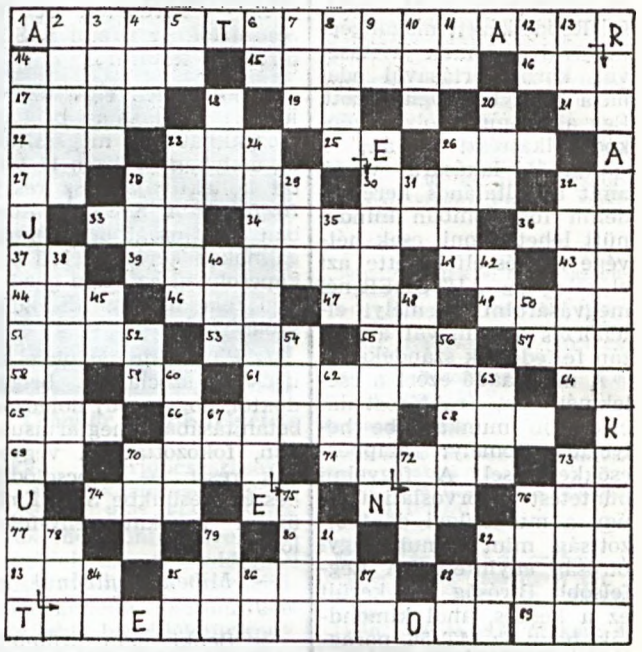

Vízszintes: 14. Férfinév. 15. Zászló. 16. Létezett. 17. Shakespeare királya. 19. Berillium. 21. Számnév. 22. R.N.R. 23. Lopva figyel. 26. Szélhárfa. 27. E.D. 28. Fitos. 30. Fegyverét elsütötte. 32. Igekötő. 33. Fütyülő. 34. Magasra helyezte. 36. Alatti helyre. 37. Személyes névmás. 39. Az égéstermék. 41. Igekötő. 43. Mint az előző, fordítva. 44. Beszédegység. 46. Kóter közepe! 47. Zsenge páros betűi. 49. Jelenleg. 51. Jól vág. 53. Becézett Attila. 55. Irányító száma: 2947. 57. Kiáltás kezdete! 58. Kicsinyítő képző. 59. Első osztályú. 61. Ilyen lakás is van. 64. Azonos betűk. 65. Női hangnem. 66. Idegen női név. 68. Női név. 69. Ludolf-féle szám. 70. Testvérgyilkos. 71. Elosont. 73. Bizmut. 74. Rombol. 76. Lóbetegség. 77. Szovjet gépkocsik jele. 80. É.B. 82. Intő. 83. Becézett női név. 85. Rágcsálók. 88. Éhes gyomor teszi. 89. D.Ny.

Függőleges: 2. Irányzat. 3. Némi jelleg. 4. Könnyezik. 5. Cink. 6. Igekötő. 7. Gyulladás. 8. Kutyák. 9. T.O. 10. Számnév. 11. Állóvíz. 12. Kiejtett betű. 13. Eleven. 18. Lopva figyel. 20. Két vége van. 23. Irányító száma: 7781. 26. Női név. 28. Itóka. 29. Nem betűi. 31. Számnév. 32. Földre zuhan. 35. Páratlan egyes! 38. Kóstólja. 40. Női név. 42. Kiejtett mássalhangzó. 45. O.E. 48. Mint a vízsz. 55. 50. Indíték. 52. Téli sporteszköz. 54. Becézett Imre. 56. Attila névváltozata. 60. A szobahatár. 62. Becézett női név. 63. Ezen a helyen. 67. A.I. 70. Víznyerő hely. 72. Ária — franciául. 73. Behúz. 75. Igényelt. 76. Bordázott szövet. 78. Nagyhatalom. 79. Fekhely. 81. Becézett női név. 82. R.O.A. 84. Költői felsóhajtás. 85. Igekötő. 86. Azonos magánhangzók. 87. K. H. 88. K.L.

Juhász Károly

Lapunk október 1-i számában közölt keresztrejtvény helyes megfejtése:

Ősz van. A kertben álló
nyárfa
Sajnálva ejti levelét
Szívembe hull a susogása
S emlékké édesül a nyár.

Könyvjutalomban részesültek: Egyed Imre (Kutató-mélyfúró üzem), Lázár Istvánné (Balatonkeresztúr, Újlét út 24. 8648), Pap Istvánné (Pécs, 39-es dandár u. 8/a. 7633).

Követendő példa

SZEMÉLYIGAZOLVÁNYCSERE A VÁLLALATNÁL

A ma embere igazán nem panaszkodhat, hogy csökken a magánügyeinek intézése. A feszített munkatempó mellett igyekeznek az emberek elintézni ki így, ki úgy a hivatalos ügyeiket. S most jön a nagy kérdés, de mikor, hisz dolgozunk és a hivatalok is általában szinkronban vannak a mi munkarendünkkel.

S mit tehet ilyenkor a dolgozó, ha halaszthatatlan ügye van?

Két megoldás közül választhat, szabadság, illetve a munkaidő. Az előző megoldási forma magánügy kategóriába sorolható. De a másik? Ez már nem, ez népgazdasági károsodáshoz vezethet.

Országosan ez mennyi kiesést jelent a munkából, nem kell külön kommentálni, csak induljunk ki önmagunkból és egy kis képzelettel máris ijesztő adatot kaphatunk.

Ezért is örvendetes, hogy a vállalati személyzeti és oktatási osztály tíz évvel ezelőtt kölcsönösen megállapodott a rendőrséggel, hogy a személyigazolvány öt évenkénti cseréjére üzemekben kerüljön sor. Októberben ÉDÜ, IV. sz. bányaüzem, Központ dolgozóit érte az az öröm, hogy kiszállt a rendőrség és munkaidő alatt lehetett kicserélni a már érvénytelen személyigazolványokat. Ezzel a lehetőséggel a IV. sz. bányaüzemben 70-en, az ÉDÜben 130-an, a Központban 110-en éltek. Összességében nem nagy létszám, de a kiesett műszakban és annak értékében számolva igen magas számot kapunk. Ezért is igen kedvező és hasznos mindannyiunk számára e kölcsönösségen alapuló megoldás, mert egy régi közmondással élve a kecske is jóllakik és a káposzta is megmarad. Jó lenne, ha más területre is érvényesülne az utóbbi megoldási lehetőség.

Kovács

A SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

A Testnevelési Általános és Sportiskola diákjainak 30 százaléka a MÉV dolgozóinak gyermeke. A szülők felhívták a figyelmünket, hogy a vállalat lapjának október 1-i számában „Ismét itt a lehetőség" címmel megjelent cikk egyes megállapításai félreérthetőek.

Idézem: „Vállalatunk dolgozói... felvetették, hogy gyermeküket nem fogadja a birkózó szakosztály, ezért mozgásigényüket másutt, kemény forintokért elégíthetik csak ki... a sportiskola edzői létrehozták az úgynevezett ‚birkózó gmk-t' ahol kisebb gyermekekkel foglalkoznak havi 200 forintért."

Az igazság: intézményünknek semmi köze ehhez a gmk-hoz, annak nem tagja a sportiskola egyetlen edzője sem. Ugyanakkor 1978 óta, amikor a PMSC vezetőségének kérésére elvállaltuk a birkózó utánpótlás nevelését — az általunk tartott edzéseken a fizetnivaló csupán havi 30 forintos egyesületi tagdíj, de minden jelentkezőt szívesen fogadtunk és fogadunk ma is.

A cikkben továbbá az olvasható, hogy „... rontotta a helyzetet, hogy két évvel ezelőtt a városi sportiskolában elindítottak egy új rendszert, aminek az a lényege, hogy 12 éves kor alatt a fiatalokat nem engedik szakosodni egy bizonyos sportra, hanem általános képzést kapnak."

Ez a megállapítás igaz, legfeljebb azon vitatkoznék, hogy ez a módszer „rontotta a helyzetet". Tudományos és gyakorlati megfigyelések ugyanis azt bizonyítják, hogy a 12 éves kor előtti szakosodás torzulásokat okozhat a gyermek személyiségében és fizikai felépítésében egyaránt. Tehát éppen a gyerekek érdekében, valamint sportszakmai szempontból tartjuk célszerűbbnek, ha a sportág választását — a növendékek adottságainak gondos megfigyelése és a sokoldalúan megalapozott felkészítés mellett — 12 éves korra halasztjuk.

A cikk által is említett „általános képzés" viszont iskolánkban nyolc, a város területén további öt csoportban folyik, ahol a gyerekek kielégíthetik mozgásigényeiket. Végül kiegészítésül csupán annyit, hogy az elmúlt években 39 versenyzőt igazoltunk át a PMSC birkózó szakosztályába. A vezetőedző által említett, a cikkben is felsorolt, magyar bajnokságra esélyes három név: *Gulyás József, Rácz Károly, Bacsa Ferenc* intézményünk utánpótlásnevelésének színvonalát bizonyítja.

Füzesi József
igazgató-helyettes

HÍREK

OKTÓBER 11-én este a szálló zsebszínpadán a Pécsi Nemzeti Színház művészei „Hulló falevél" címmel vidám zenés műsorban léptek fel. A műsorban közreműködtek: Harmath Albert, Buvári Lívia, Németh Judit és Witellre Gábor.

A BÉKÉSCSABAI Volán Vállalat ifjúkommunistáinak meghívására október 11—14. között vállalatunk KISZ-bizottsága látogatást tett Békés megyében.

A SZOLGÁLTATÓ üzem KISZ- és szakszervezeti bizottsága nyolcas névadót tartott október 24-én a Ságvári Endre Művelődési Házban.

A SZOLGÁLTATÓ üzem párt végrehajtó bizottsága október hónap végén megtárgyalta a 40 órás munkahét bevezetésének, valamint az ifjúsági parlamentek üzemi tapasztalatait.

Sportmozaik

BEFEJEZÉSÉHEZ közeledik a **Bányász Kupa férfi kispályás labdarúgó-bajnokság. A jelenlegi állás:**

1. II. sz. bü.	14	10	2	2	44-25	22
2. Kutató-mf.	14	9	3	2	45-13	21
3. II. sz. bü.	12	8	1	3	38-26	17
4. Szolgáltató	13	5	2	6	36-29	12
5. Kutató-fejl.	14	5	1	8	38-49	11
6. IV. sz. bü.	14	5	1	8	29-40	11
7. Anyago.	14	3	3	8	27-41	9
8. Szálló	13	2	1	10	10-44	5

Elmaradt mérkőzések: II. sz. bányaüzem—Szolgáltató, II. sz. bányaüzem—Szálló.

KOSÁRLABDA: Újabb győzelmet szereztek a férfi kosárlabdázók a városi kosárlabdabajnokságban. Eredmény: MÉV—Posta: 51-29.

ASZTALITENISZ: Vállalatunkat a Kutató-mélyfúró üzem hölgyei képviselik az asztalitenisz megyebajnokságban. Két mérkőzést már játszottak a Spartacus, illetve a Sopiana csapatai ellen.

SAKK: Október 9-én indult a vállalati sakk-bajnokság küzdelemsorozata. Ezentúl minden kedden találkoznak a csapatok.

VETÉLKEDŐ: A vállalati tömegsport-bizottság november 20-án, kedden 16.00 órai kezdettel sport elméleti vetélkedőt rendez a Központ nagytermében. A vetélkedő témái az atlétika, kézilabda és labdarúgás sportágak világ- és Európa-bajnokságai. A vetélkedőn minden üzem két 3 fős csapattal képviseltetheti magát.

ÜLÉSEZETT a vállalati tömegsport-bizottság és az MHSZ titkárok. Megbeszélték a még előttük álló feladatokat, illetve a jövő évi akciók terveit.

Bodács Etele

Október 13-án a vállalatnál dolgozó és a munkásszállón lakó lengyel és magyar bányászok (éjjeles szak) a villányi tsz-ben szüreten vettek részt. A lengyel dolgozók családtagjaikat is magukkal vitték. Délután a siklósi várral ismerkedtek, majd Máriagyűdön közös vacsorával ért véget a jól sikerült szüreti program.

Csöndör László felvétele

MECSEKI

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYASZATI VÁLLALAT DOLGOZÓINAK LAPJA

XXI. ÉVFOLYAM 22. SZÁM — ÁRA: 1,80 FORINT — 1984. NOVEMBER 15.

Varga Mihály műszaki főosztályvezető a vájárvetélkedő tapasztalatait értékeli. Csöndör László felvételei

Vájárvetélkedő '84

Tizennyolc ifjú vájár mérte össze tudását október végén a „Ki minek mestere" vájárvetélkedő vállalati döntőjén. Közülük jónéhányan már nem az első alkalommal vettek részt ilyen szakmai vetélkedőn, így versenydrukk, vagy szorongás alig volt érezhető a két nap során. A felkészültség, a tapasztalat döntött. Fortuna csak asszisztált, azt is csak az első napon, a IV. sz. bányaüzemben megrendezett gyakorlati versenyen.

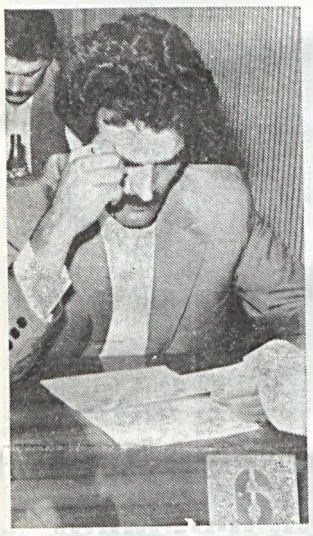

Az első helyezett Simon Ernő (IV. sz. bányaüzem).

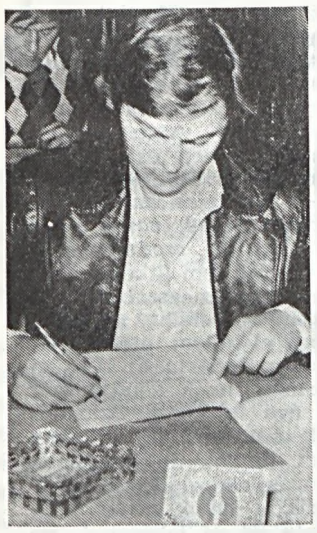

A második helyezett Szilárdi János (IV. sz. bányaüzem).

A harmadik helyezett Dani Ferenc (III. sz. bányaüzem).

Nem mindegy ugyanis, hogy az ember a sorsoláson milyen számot húz. Az 1-es például most nem volt szerencsés. A hat sorszámozott versenymunkahely közül minden bizonnyal ez volt a legrosszabb, hiszen az előző robbantás oly keveset „hozott", hogy alig volt mit szállítani. Márpedig a gyakorlati versenynél a zsüri csak a végzett munka arányában pontozhatott. Hiába készült fel a robbantásra már jóval a verseny vége előtt a csapat, természetesen meg kellett várniuk a műszak végét.

Végül is, hogy csupán tizenöt csillét tudtak szállítani ez a másnapi elszámolásnál sokat jelentett.

A gyakorlati versenyt a *Tubor Sándor* (II. sz. bányaüzem), *Balatincz László* (III. sz. bányaüzem), *Juhász János* (IV. sz. bányaüzem) összetételű csapat nyerte.

Másnap a Központban a versenyzők elméleti felkészültségükről adtak számot. A vetélkedő résztvevői először írásbeli feladatokat oldottak meg. Az ÁBBSZ-totótól a bányagépészettel és bányavillamosság-tannal foglalkozó feladatlapig, az ÁRBSZ-tesztől a ciklusdiagramm és a teljesítményszámítás elkészítéséig jónéhány nehéz kérdésre kellett választ adniuk a versenyzőknek.

Ezt követően a szakmai és politikai szóbeli feladatok következtek. Ez alatt megtörtént az írásbeli feladatok értékelése is. Amikor a demonstrációs táblára felkerültek a pontszámok és a nézők körében elkezdődött az esélylatolgatás, legtöbben *Simon Ernő* nevét említették. Egyszeriben ő lett a favorit, mivel az ÁBBSZ-totó megoldásánál remekelt. Mind a húsz kérdésre helyes választ adott és a gyakorlati versenyben is kiválóan szerepelt, s jelentős előnyre tett szert riválisaival szemben. Hogy kiválóan ismeri a vájárszakma csínját-bínját, az a szakmai kérdésekre adott válaszaiból is kiderült. Az utolsó feladat — a politikai totó kitöltése — előtt már olyan előnnyel vezetett, hogy alig volt kétséges, megnyeri a versenyt.

Még folyt az értékelés, amikor legnagyobb ellenfelei gratulációját fogadhatta.

Az eredményhirdetést megelőzően a két zsürielnök értékelte a vájárvetélkedő tapasztalatait.

Kablár János, a vállalati pb politikai munkatársa arról szólt, hogy a ma emberének nemcsak alapos szakmai tudásra, de széles körű politikai ismeretekre is szüksége van. Néhány versenyző kiváló felkészültségről tett tanúbizonyságot, de érezhető volt bizonyos tájékozatlanság is, főleg a szocializmus építésének első szakaszával kapcsolatban. A negyvenes, ötvenes évek történelme úgy tűnik fehér folt a fiatalok némelyikének és a napi politikai események ismeretében — ezt éppen a politikai totó bizonyította — is nagyobb jártasságra lenne szükség.

Varga Mihály, a szakmai zsüri elnöke örömmel állapította meg, hogy a résztvevők szakmai felkészültsége viszont sokkal magasabb szintű volt, mint tavaly. Meglepő — mondotta —, hogy a bányagépészet és a villamosságtan terén milyen kiváló felkészültséggel rendelkeznek ifjú vájáraink, de sajnos a munkavédelem terén nem a legjobb a felkészültségük.

Ezt követően került sor az eredményhirdetésre. A vájárvetélkedő győztese *Simon Ernő*, a IV. sz. bányaüzem fejlesztési részlegének dolgozója lett. Második *Szilárdi János*, aki ugyancsak Petőcön dolgozik. A tavalyi győztes, *Dani Ferenc* szerezte meg a harmadik helyet. A III. sz. bányaüzem szakvezető vájára most hadilábon állt a szerencsével, hiszen az 1-es számú munkahely több mint húsz pont hátrányt jelentett az elméleti döntőn a riválisokkal szemben. *Maros István* (III. sz. bányaüzem) a negyedik, *Keszericze László* (IV. sz. bányaüzem) az ötödik helyen végzett. A hatodik helyet *Novogradecz Antal* (II. sz. bányaüzem) szerezte meg.

N. G.

Vállalták – teljesítették

KÖSZÖNTJÜK AZ ÉVES TERVÜKET NOVEMBER 7-RE TELJESÍTETT VÁJVÉGI SZOCIALISTA BRIGÁDOKAT

II. SZ. BÁNYAÜZEM

17-es csapat, vezetője: Krix István. 18-as csapat, vezetője: Pércsi Zoltán. 28-as csapat, vezetője: Bertus Ferenc. 34-es csapat, vezetője: Gál Sándor. 51-es csapat, vezetője: Farsang Lajos. 52-es csapat, vezetője: Antal Endre.

III. SZ. BÁNYAÜZEM

64-es csapat, vezetője: Máyer Márton. 1-es csapat, vezetője: Kömüves Lajos. 34-es csapat, vezetője: Turcsi István. 13-as csapat, vezetője: Dömötör Mihály. 6-os csapat, vezetője: Balatincz László. 42-es csapat, vezetője: Szabó Lajos. 18-as csapat, vezetője: Koller István. 56-os csapat, vezetője: Valkovics Ferenc. 27-es csapat, vezetője: Katona Zoltán. 2-es csapat, vezetője: Rácz Károly. 26-os csapat, vezetője: Kiss János. 7-es csapat, vezetője: Ács Géza. 50-es csapat, vezetője: Novák György. 70-es csapat, vezetője: Tóth András.

III. SZ. BÁNYAÜZEM (bányafúró brigádok)

B2-es fúróbrigád, vezetője: Balogh Endre. B4-es fúróbrigád, vezetője: Hausznecht János. PH3-as fúróbrigád, vezetője: Takács Ferenc.

IV. SZ. BÁNYAÜZEM

50-es csapat, vezetője: Klovár Ferenc. 19-es csapat, vezetője: Raffai József. 23-as csapat, vezetője: Szabó László.

Kitüntetések

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 67. évfordulója alkalmából politikai, gazdasági, társadalmi munkájuk elismeréseként az ez alkalomból rendezett ünnepségeken az alábbi kitüntetések átadására került sor.

Kimagasló közéleti és társadalmi tevékenységéért a Munka Érdemrend arany fokozata kitüntetésben részesült: *Kovács István*, az MSZMP MÉV Bizottságának titkára.

A Munka Érdemrend ezüst fokozata kitüntetést kapta *Selmi Lajos* gépkocsivezető (Szolgáltató üzem).

Kiváló munkáért miniszteri kitüntetésben részesült *Dani Sándor* üzemrészvezető (Ércdúsító üzem), *Lendvai Gellért* (nyugdíjas) és *Sánta László* villanyszerelő csoportvezető (II. sz. bányaüzem).

Az MSZMP Baranya megyei Bizottsága Kiváló pártmunkáért Emlékplakett elismerésben részesítette *Fodor Károly* művezetőt (IV. sz. bányaüzem), *Kaposvári Ferenc* üzemi rendészt (II. sz. bányaüzem) és *Wirt Béla* bányafúrás-vezetőt (III. sz. bányaüzem).

A Baranya megyei Pártbizottság Elismerő Oklevelét 16-an, az MSZMP MÉV Bizottságának Elismerő Oklevelét 31-en vehették át.

A SZOT által adományozott Szakszervezeti Oklevél elismerésben részesült: *Bartos István* (II. sz. bányaüzem), *Baumgartner Sándor* (Anyag- és áruforgalmi főosztály), *Csölle Zoltán* (Ércdúsító üzem) és *Rózsahelyi János* (Kutató-mélyfúró üzem).

Kiváló Ifjúsági vezető kitüntetést kapott *Bodács Etele* (Központ).

Kiváló dolgozó kitüntetésben 45-en részesültek.

Vezérigazgatói dicséretet 34-en, Üzemigazgatói dicséretet 28-an vettek át.

Vállalati munkáért szakszervezeti Elismerő Oklevelet 20 dolgozó kapott.

Az MSZBT aranykoszorús jelvényét kapta *Dr. Kósa László* tudományos főmunkatárs (Kutató-mélyfúró üzem).

Biztonságtechnikai értekezlet

Október végén a Központban tartották szokásos negyedévi értekezleteket az üzemek és a vállalat biztonságtechnikai szakemberei. A harmadik negyedév baleset-elhárítási és egészségvédelmi helyzetéről szóló írásos beszámolóból kitűnt, hogy továbbra is magas a gyakoriságí szám (a legtöbb üzemben meghaladja a megtűrtet), s nem a legjobban alakultak a kiesett műszakszám mutatói sem.

A legtöbb baleset továbbra is biztosítás, kézi anyagmozgatás és járás közben következett be.

Szomolányi Gyula műszaki vezérigazgató-helyettes megnyitójában arra hívta fel a figyelmet, hogy az év utolsó hónapjaiban, amikor fokozott erőfeszítéseket teszünk a tervteljesítésért, még inkább oda kell figyelni a biztonsági előírások, a technológiai fegyelem betartására.

Dr. Tisza István, a II. sz. bányaüzem főmérnöke arról számolt be, hogy Bakonyán novemberben munkavédelmi hónapot tartanak éppen azzal a céllal, hogy az év végi hajrá idején is tudatosítsák az emberekben a biztonsági előírások betartásának, a technológiai fegyelem megtartásának szükségességét.

Pethő Ernő, a III. sz. bányaüzem főmérnöke elmondta, hogy komoly erőfeszítéseket tesznek évek óta a bánya állapotának javításáért. E tekintetben évről évre tapasztalható javulás, de ez sajnos nem érzékelhető a baleseti mutatók alakulásánál.

Bokodi Géza, a IV. sz. bányaüzem biztonsági mérnöke arról beszélt, hogy bár súlyos balesetük nem volt az elmúlt negyedévben, de nagyon sok apró sérülés történt.

Varga Mihály műszaki főosztályvezető arról szólt, hogy sok balesetnél — főleg ha a sérült csak utólag jelenti azt — nem rekonstruálható, mi történt pontosan.

Végezetül Szomolányi Gyula átadta a jutalmakat a harmadik negyedév baleseti verseny győzteseinek. A bányaüzemeknél ezt a II. sz. bányaüzem, a külszíni-eknél ezúttal a Kutató-mélyfúró üzem érdemelte ki.

N. G.

A bizalmi több segítséget adhatna...

A segélyezési albizottság munkájáról

A MÉV Segélyezési Szabályzata pontosan megfogalmazza a segélyezés rendeltetését: anyagi segítséget nyújtani az arra rászoruló dolgozóknak. A segély anyagi alapjai: — jóléti alap terhére biztosított vállalati segélykeret, szakszervezeti bizottságok költségvetésében biztosított segélykeret, vállalati anyagi eszközökből biztosított OMB előlegkeret, a vállalati önköltség terhére elszámolandó üzemi baleset következtében elhunytak hozzátartozóinak segélye, amennyiben a dolgozó szociális helyzete indokolttá teszi, az eltartott családtag elhalálozása esetén.

A Kutató-mélyfúró segélyezési albizottságának elnöke *Tabi József* raktáros Őt kérjük, beszéljen a bizottság felépítéséről, működéséről.

— A TT-nek — Társadalombiztosítási Tanácsnak — több albizottsága is működik egy-egy üzemben, mindegyik más feladatkörrel. Én a segélyezési albizottság elnöke vagyok 1980 óta, amely évenként újjáválasztott 5 tagból áll. Havonta egyszer ülésezünk, ahol megtárgyaljuk, javaslatokat teszünk a segély összegére és a javaslatot továbbküldjük aláírásra a TT elnökének, szi titkárának.

— *Mekkora a rendelkezésre álló összeg és milyen szempontok szerint osztják el?*

— Az éves segélykeretünk 31 ezer forint, ez csak most ennyi, ezelőtt több évig 28 ezer forint volt. Sajnos a 3000 forinttal megemelt összeg is kevésnek bizonyul, ami a jelenlegi életszínvonal viszonyainkra is visszavezethető. A havi kiosztott összeget a kérelmezők száma határozza meg. Bizonyos időszakokban — iskolakezdés, év vége — több a hozzánk forduló dolgozó. Közrejátszik az a tény, hogy sok nálunk az alacsonykeresetű — nem vagyunk bányaüzem. Az elosztás legfontosabb szempontja a 2500 forint/fő alatti havi jövedelem, amit az üzemi szb határozott meg. Igen fontos az eltartott gyermekek számának, valamint az egyéb szociális szempontok vizsgálata (betegség a családban stb.). Természetesen közrejátszik még az egyén munkahelyéhez való viszonya, fegyelme, meg kell lennie az egyéves szakszervezeti tagságnak.

— *Visszautasítás van-e, vagy adnak mindegyik kérelmezőnek?*

— Előfordult már visszautasítás is néhány esetben. Úgy elosztani, hogy mindenki elégedett legyen bizony „rázós" feladat. Indokolt esetben soha nem utasítunk vissza, de körültekintőbben járunk el a „visszsza-visszatérő" kérelmezőknél, mert előfordul, hogy biztos jövedelemforrásnak tekintik a segélyt. Maga az összeg nem nagy, amit egy alkalommal adhatunk — 500—800 forint közötti —, de sokszor ez is segítség azoknak, akik nehéz családi körülmények között élnek (nagycsaládosok). Mivel a kérelemhez csupán a kereseti igazolás van c atolva, a szakszervezeti bizalmi aláírásával igazolja, sok esetben nehéz eldönteni hová kerüljön a segély. A bizalmi hathatósabb segítséget is adhatna, bővebb felvilágosítást az illetőről, mert a hallomásból jött adatok nem bizonyulnak mindig igaznak.

— *Mi az OMB?*

— Maximális 1200 forint előleg, amelyet maximálisan 6 havi részletekben fizet vissza a dolgozó. Ezt általában váratlan családi események esetén szokták igénybe venni. Utólag még megjegyezném, hogy mi vezettük be először 1981-ben, hogy segélykérelem mellé a házastárs kereseti igazolását is csatolni kell, ennek segítségével a segélyelosztó bizottság a segély odaítélése előtt ismeri a család jövedelmét.

Bertáné

Kiváló propagandista kitüntetés

Kiemelkedő politikai nevelőmunka

A II. sz. bányaüzem I. körlete az üzem legnagyobb létszámú — Lékay János nevét viselő — KISZ-alapszervezete. Évek óta a legjobbak között szerepel, amelyhez a körletvezetés szerint nagyban hozzájárul *Kislaki Tibor* odaadó munkája.

A bányaipari technikum elvégzése után 1973-ban lett üzemünk dolgozója. A KISZnek 1968 óta tagja, először alapszervezeti szinten, majd 1975 óta az üzemi KISZbizottság agitációs propagandistájaként. Ezzel párhuzamosan a Politikai Képzési Bizottság vezetője, valamint a megyei Politikai Képzési Bizottság tagja.

Elvégezte az M—L esti középiskolát, a hathetes KISZ-iskolát. Táborlakója a balatonfenyvesi KISZ-tábornak, hol hallgatóként, hol előadóként.

A két Kiváló dolgozó kitüntetés, az üzemvezetői és a Vezérigazgatói dicséret, a KISZ KB Dicsérő Oklevele, és az aranykoszorús KISZ-jelvény mellé most átvehette a Kiváló propagandista kitüntetést.

— *Tibor, milyen módon sikerült elérned a fiatalok politikai nevelése terén ilyen eredményeket?*

— Egy szisztémát minden emberre ráhúzni — az nem megy! Ismerni kell az embereket, hogy a megfelelő módot kiválaszthassam, minden dolgozóhoz másképp kell közelíteni, egyéni ráhatással próbálkozom. Rendszeresen tartom velük a kapcsolatot, javarészt személyesen szóban, telefonon.

— Hozzám tartozik az ifjúsági vitakörök, fórumok megszervezése, lebonyolítása, a fiatalok politikai nevelő munkája is. Munkakörömből kifolyólag igen mozgékonyan tudok sok emberrel érintkezni, nagyon szeretem a munkámat, az embereket, az ifjúsági mozgalmat — ilyen egyszerű az egész!

S.-né Forr Anikó
Bálint Jenő felvétele

Gazdasági munka, érdekvédelem, párttaggá nevelés

Kihelyezett KISZ-bizottsági ülés a Kutató-fejlesztő üzemben

A Kutató-fejlesztő üzem gazdasági, párt, szakszervezeti és KISZ-vezetőségének képviselői fogadták a KISZ MÉV Bizottságát. Az üzem sokrétű tevékenységéről, a termelő, szolgáltató és kutató részlegek munkájáról, feladatairól, problémáiról *Laboda Tibor* főmérnök adott ismertetést, s rövid tájékoztató hangzott el a párt és a szakszervezet helyi munkájáról, mozgalmi életéről.

A tájékoztatók után a KISZ-bizottság megtekintett három egységet, melyek tükrözték az üzem arculatát. Az üzemlátogatás után *Demkó László* KISZ-titkár adott ismertetőt a Kutató-fejlesztő üzem KISZ-vezetőségének munkamódszeréről, munkastílusáról, a gazdasági építőmunkában betöltött szerepéről. A tájékoztató után több kérdést hallottunk a vezetőség munkamódszeréről, a káderutánpótlásról, a fiatalok erkölcsi-anyagi elismeréséről, a társadalmi munkákról, a társszervekkel és a gazdasági vezetéssel meglevő kapcsolatról. Sok kérdés érintette az Alkotó ifjúság pályázattal kapcsolatos eredményeket és problémákat. Ezek többségében magas szintű dolgozatok, de anyagilag csak szerényen ismerhetők el az üzem szűkös keretei és a pályázatok nagy száma miatt. Felvetődött az a gondolat, hogy ezek a pályamunkák központi keretből anyagi támogatást élvezzenek.

A napirendi pont végén vélemények hangzottak el az üzem KISZ-szervezetéről, amiben hangsúlyozták a fejlődést, a javuló munkamódszereket, kiemelve a sok társadalmi munkát és a 72 százalékos szervezettséget.

Jelenleg a gazdasági munka, az érdekvédelem és a párttaggá nevelés előtérbe kerülése a feladat. A KISZbizottság a beszámolót egyhangúlag elfogadta.

A további napirendi pontokban tájékoztatót hallottunk az értelmiségi pályakezdő fiatalok helyzetéről, a politikai képzési év beindításának tapasztalatairól, végül személyi kérdéseket tárgyalt meg a KISZ MÉV Bizottsága.

Ákl Ferenc

MECSEKI Érchányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja

Felelős szerkesztő: Kisdaróczi János

Szerkesztő: Ragoncsa János

Szerkesztőség: 7633 Pécs, Hajnóczy u. 35. Telefon: 15-851 Vállalati tel.: 7-147, 7-108

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat

Felelős kiadó: Braun Károly

Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MÉV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.

Felelős vezető: Sperczel János

Megjelenik kéthetenként

Előfizetési díj egy évre 43,20 Ft

Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

ÚTKERESÉS

Vállalatunk mintegy három évtizedes múltjából következik, hogy az alakuláskor felvett viszonylag fiatal dolgozókból mind többen kerülnek ma már nyugdíjba. A közelmúltban nyugállományba került és a közeljövőben nyugdíjba kerülő dolgozók között sok a párttag is. E dolgozók a nyugdíjazással a párttól, a pártmunkától nem kapnak, nem kérhetnek felmentést, továbbra is feladatuk a párt célkitűzéseinek megvalósítása. Párthatározat értelmében a nyugdíjba került párttagok az illetékes területi pártszervezet állományába kerülnek és ott kapcsolódnak be a szervezett pártéletbe.

A nyugdíjba került párttagok tehát egy ismerős közösségből viszonylag ismeretlen közegbe kerülnek. Többen nem szívesen veszik az ilyen változást, halogatják az átjelentkezést és néhányan „el is felejtkeznek" az átjelentkezésről. Így automatikusan kimaradnak a pártból. Ez azonban nem pusztán adminisztrációs probléma, hanem öszszetett kérdés.

— Közismert, hogy az I. sz. bányaüzem jogutódja a IV. sz. bányaüzem lett. Így a vállalat legrégibb dolgozói és párttagjai is az üzem dolgozói lettek. Ebből következik, hogy a vállalattól a IV. sz. bányaüzemből kerültek nagyobb számban nyugdíjba a párttagok.

— *Milyen tapasztalatokat szereztek?*

— A korábbi időszakban — mondja *Honti Lajos* pb-titkár — nem tapasztaltunk az átirányítás terén különösebb gondot. Egy-két ember morzsolódott le csupán az átirányítás során. Lényeges azonban, hogy évekkel ezelőtt sokkal kevesebb nyugdíjas párttagunk volt, mint napjainkban.

— *Milyen gondok jelentkeztek az átirányítás terén?*

— Egy részük akkor is, most is a betegségére hivatkozott elsősorban. Tehát ha az okokat vizsgáljuk a kilépésnél az egészségi állapot, az anyagi oldal és az évek, évtizedek során szerzett, vélt vagy valós sérelmek dominálnak.

— *Milyen módszereket ajánlhatnak más alapszervezeteknek, ahol a közeljövőben kerül sor a párttagok nyugdíjaztatására?*

— Üzemünkben 1980 óta vált gyakorlattá, hogy a nyugdíjba vonuló párttagot alapszervezetének valamelyik tagja elkíséri és bemutatja a területileg illetékes pártalapszervezetnél. Ezt megelőzően egy, másfél évvel a nyugdíjba vonulás előtt már foglalkozunk, elbeszélgetünk párttagjainkkal — mondja *Solti László*, az irodai pártalapszervezet titkára. — Röviden tehát felismertük, hogy a nyugdíj előtt állók több törődést igényelnek pártalapszervezetüktől. Igaz, ma már ott tartunk, hogy jelzik, szólnak is a nyugdíjba vonulók, azaz igénylik is a törődésünket. Ez a módszer nemcsak az irodai pártalapszervezetünknél van így, hanem az üzem többi alapszervezeténél is. Módszert nem ajánlhatunk, már azért sem, mert az emberek nem egyformák és így a törődést is ki-ki másképp igényli.

— De annyit azért mondhatunk, hogy mindez még a nyugdíjazás napjáig történjen meg. Tehát az elbeszélgetés a lakóhelyi pártalapszervezet vezetőségével a kapcsolatteremtés, majd a nyugdíjas párttag elkísérése. Hangsúlyoznám, hogy ha a párttag nem is igényli a lakóhelyi pártalapszervezetbe való elkísérést, mi akkor is vele megyünk. Ez szükséges azért is, hogy megfelelő információkat adjunk volt párttagunkról.

V. T.

Minden jogos felvetést a sajátomnak érzek...

Beszélgetés a tanácstaggal

Bus Imre, a III. sz. bányaüzem 19-es csapatának vájára, 22 éve dolgozik a vájvégen. Háromszoros Kiváló dolgozó és elnyerte már a Kiváló bányász és a Szocialista munkaverseny győztese kitüntetéseket is. 1980-ban a Felső-Makár és a Tanárképző Főiskola környékén lakók (73. körzet) tanácstaggá választották.

— *Mik a feladatai egy tanácstagnak?*

— Képviselem választókörzetem problémáit a tanácsüléseken, részt veszek a városra vonatkozó döntések meghozatalában, információkat szerzek. Dióhéjban talán ennyi.

— *Hogyan tudnak problémáikkal elérni a választóid?*

— Fogadóórákat tartok — az előírtaknál többet is —, ahol mindenki felkereshet problémákkal, javaslatokkal. Természetesen csak a köz gondjaival foglalkozom, egyéni, személyes kérdéseket nem áll módomban felkarolni. A lakásomon is többször megkerestek már és ezt nem veszem zaklatásnak, hiszen ez a munkámhoz tartozik.

— *Mennyire hatékony a tevékenységed, van-e valami „haszna", eredménye?*

— Ami nem ütközik a tanács által megszabott fontossági sorrendbe, azt általában el tudom intézni. Például a Pacsirta és Ifjúsági utcában lakók gondja már 17 éve húzódott. Szanálás volt esedékes, de a lakók nem kaptak lakást. Most nemrég elkezdődött a kiköltözés, a lakók zöme megkapta az új lakásokat, jelenleg is folyamatban van a lebonyolítás, amely nem kevés — sok millió forintos — beruházást igényel. De példaként említhetem a Pacsirta utca legkorszerűbb útépítési technikával történő építését, a Bagoly-dűlő lépcső- és korlátmegoldását stb.

— *Mint tanácstag, mit tartasz legfontosabb feladatodnak?*

— Nehéz az emberekkel való foglalkozás és igen felelősségteljes. Legfontosabbnak a velük szemben tanúsított magatartást tartom. Türelmesnek kell lenni, szerénynek, hogy megnyerjem a bizalmukat. És főleg ezt a bizalmat nem szabad eljátszani felelőtlen, könnyelmű ígéretekkel, ezért tisztában kell lenni a tanácsi irányelvekkel is.

Magda Edit
Berényi Tamás felvétele

Élre törekszik a Törekvés

A hatalmas berendezések felújítása csak a szabad ég alatt történhet meg. Ott vágnak, fúrnak, csavaroznak. Két kisméretű műhelyük meglehetősen elöregedett állapotban van és ez mégsem akadályozza abban a brigádot, hogy az üzemállásból eredő üzemzavart okozzon.

Tehát a jól megszervezett karbantartás az utóbbi évtizedben nem veszélyeztette az üzemmenetet. Ezzel szemben a túlóra felhasználás is minimális. A kommunista műszakok teljesítése viszont minden évben rendszeres. Mindezeket *Garai Dezsőtől*, az ÉDÜ II. üzemegységének művezetőjétől, a brigád tagjától tudtam meg, aki a Törekvés szocialista brigád patronálója is. Irodájában beszélgettünk a brigád munkájáról, mely 1965-től felfelé ível a 9 aranyérmével és az ÉDÜ Kiváló brigádja címmel. A halkszavú művezető hangját szinte teljesen elnyomja a szomszéd üzemcsarnok golyósmalmának rettenetes zaja. Emiatt többször visszakérdezem.

A brigádban évek óta baleset nincs és a napi munkákon felül végzik a rossz csavarok felújítását, csőkarimák, kötőgyűrűk visszamentését, mely negyedévenként mintegy 250 ezer forintot tesz ki a Kohászati Alapanyagellátó Vállalat és vállalatunk Szolgáltató üzemének részéről. Az üzemi biztonsági és tisztasági szemle mindig kiválóan sikerült. Ennek fő aktivistája *Milhoffer Ferenc* brigádtag, szakszervezeti bizalmi és társadalmi rendész.

Mintegy két éve folyik a berendezések fáradtolajának felhasználása a golyósmalmok fogaskoszorú kenéséhez, amely *Gamos István* brigádtag nevéhez fűződik.

Üzemen kívüli patronáló tevékenységük a Bánki Donát Általános Iskolához fűződik, ahol kerítésfestést és a vízvezeték átszerelését végezték el társadalmi munkában.

Jövő évi tervük egy komplexbrigád kialakítása. A technológiai csoport egy része beleolvad a nagymúltú Törekvés szocialista brigádba.

Bánatuk: anyag-, alkatrész-, létszámhiány, valamint a karbantartás üzemen belüli viszonylagos szervezetlensége nagyban hátráltatja munkájukat. A beruházások bizonytalansága (őrlő bővítése) kétségessé teszi az esetleges új, korszerű műhelyük, azaz második otthonuk létrehozását.

Keller Gábor

Felvételünkön az ÉDÜ Törekvés szocialista brigád tagjai láthatók.
Keller Gábor felvétele

„Itt most nekünk minden jó. Nyolcvan forgó csillénk van." Csöndör László felvétele

A 46-os felfelé tart

A II. sz. bányaüzem II-es körletének irodájában *Glass Zoltán* körletvezető a leszállás előtt mintegy útravalóul a következőket mondja:

— A 46-os csapat valamikor régen egy igen jóhírű vágathajtó csapat volt. Aztán a későbbiekben a csúcsról amolyan középszerűségbe jutottak. A vágathajtókból fejtési csapat lett napjainkra. Az *Orosz István* csapatvezető által vezetett csapat azóta van felnövekvőben, amióta az egyik szakvezetője *Disztl János* vájár lett.

A csapat munkahelyén a kamrakezdésnél a tartóácsolatokról előtűzést végeznek érkezésünkkor a csapat délelőttös tagjai: Disztl János szakevezető vájár és *Hán Attila* segédvájár.

— Már azt hittük — mondja a szakvezető vájár —, hogy a lakatosok jönnek, hiszen őket várjuk, hogy átrakják a szkrépert.

Mondom a szakvezetőnek, hogy a körletvezető milyen elismerően nyilatkozott róla. A hallottakra mosolyog, s aztán társa felel helyette.

— Amióta Disztl itt van, valóban felnövekvőben van a csapatunk. Ő előtte olyan nyolcvanszázalékos teljesítményt produkált a csapat. Amióta viszont itt van, átlagosan 93 százalékos a tervteljesítésünk.

— *Hogyan került a csapatra?* — kérdezem a szakvezetőt.

— Teljesen véletlenül, egyszer a vágathajtó csapatomról ide telepítettek tartalékba. Attila mellé kerültem, s ő kezdte el fűzni a fejemet, hogy jöjjek végleg hozzájuk. Nem könnyen, de aztán rászántam magam erre a váltásra. Bányászkodásom nagyobb része vágathajtó csapaton telt el, de végül is nem bántam meg, hogy augusztus elsejével ide jöttem, hiszen nagyon jó társaságba kerültem.

— *Milyen az éves vállalásuk, teljesítik-e majd?*

— Szeretnénk teljesíteni a tervünket, ami 103 százalék. Jelenleg 96 százaléknál tartunk, s ha minden jól megy, hozzuk a tervet.

— *Egyre többen kerülnek át az V. sz. bányaüzembe. Előbb-utóbb önök is odakerülnek majd.*

— Ha kell persze, hogy megyünk, hiszen mi is ugyanolyan munkavállalók vagyunk, mint a többiek. Az más kérdés, hogy akkor lenne jó költözni, amikorra a szállítóakna teljesen elkészül. Amit ugyanis most mesélnek az ott-dolgozók, nem lehet valami fényes helyzet. Öt-hat csilléket kapnak, az meg semmi.

— Miért panaszkodjunk — mondja a segédvájár — itt most nekünk minden nagyon jó. Egyedül vagyunk a szinten, s nyolcvan forgó csillénk van. Úgy, hogy gondunk komolyan semmi sincs.

— *A pénzük is megfelelő?*

— Nemcsak az üzem van leszálló ágban — mondja a szakvezető mosolyogva —, hanem a csapatok pénze is. Persze úgy érzem, mindezek mellett mi becsületesen dolgozunk, hisz tudjuk, ha az üzem tudja hozni a tervét, akkor a fizetséggel sem lesz baj.

V. T.

Vájártanfolyamon

Sokan tervezik a technikum elvégzését is

Magyar irodalom órára toppantam be a vájártanfolyam hallgatói közé a MÉV munkásszálló 418-as tantermébe, ahol a III. sz. bányaüzem leendő vájárai *Bernáth János* tanár vezetésével József Attila: Tiszta szívvel című költeményéről beszélgettek. A jelenlevők érdeklődéssel hallgatták a versmagyarázatot, s szinte egymás szavába vágva mondtak véleményt a versről.

Az első órákról lévén szó, tanfolyami tapasztalatokról még nem beszélhetünk, inkább arról, hogy ki mit vár a következő hónapoktól és mire számít, ha befejezte a vájártanfolyamot.

Terhes Imre Kővágószőlősön lakik, az Alföldről jött ide dolgozni. Lakást kapott, maradni szeretne. Az előrelépéshez pedig tanulni kell, szakmailag is haladni, mert csak így kereshet többet és biztosíthat családjának magasabb életszínvonalat a 28 éves fiatalember.

Nagypál József mozdonyvezető, 1963 óta dolgozik a III. sz. bányaüzemben. Szeretne bányaipari technikumba jelentkezni, de úgy tudja, hogy oda csak vájár képesítéssel veszik fel a hallgatókat. Kezdetben dörmögött emiatt, most már belátja, hogy a vájártanfolyam befejezése után megalapozottabb szakmai tudással vághat neki a technikumnak.

Bogdán Jenő szintén mozdonyvezető. Ő már elvégezte a nehézgépkezelői tanfolyamot is. A szállítástól vájvégre szeretne menni a több kereset reményében. Sajnos neki egészségügyi problémái vannak.

Papp József segédvájár a 2-es csapaton. Most 25 éves. Szakvezető vájár szeretne lenni, s majd elvégezni a bányaipari technikumot. Természetes folyamatnak tartja a tanulást. Elégedetlenkedik viszont amiatt, hogy a munkahelyeken úgy kell „ellopni" a szakmai fogásokat, mert a teljesítmény-bérezés miatt nincs idő a magyarázgatásra.

Szokolovics György, a 72-es csapat segédvájára. Azt mondja, ő nemcsak az anyagiak miatt tanul. Segédvájárként kevésbé fogadják el a véleményét, s ezt egy kicsit sértőnek tartja. Bízik abban, hogy vájárként majd jobban meghallgatják. Szakvezető, aztán technikus szeretne lenni. Úgy véli, változtatni kellene az új dolgozók betanításán. Jelenleg a betanítási pénz elaprózódik, de ha kimondottan betanító csapatok lennének, ez az összeg kompenzálhatná a kevesebb teljesítményből adódó szakvezetői jövedelmeket. Arról nem is beszélve, hogy a többi csapat már szinte kész embereket kapna a betanulás után.

Majorosi Miklósnak az a véleménye, hogy a bányajárás időszakában ne napszinti ismereteket kapjanak az újfelvételesek, hanem a bányamunkával kapcsolatos alapfogalmakat tanítsák meg velük.

Üzemünk gazdasági és műszaki vezetése igyekszik biztosítani a tanfolyam résztvevőinek a tanulás személyi és tárgyi feltételeit. A többi már csak a hallgatókon múlik: ki mennyi és milyen tartós tudást raktároz el a következő évek dolgos hétköznapjaira.

Herendi István

VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE

JANUÁRTÓL OKTÓBERIG

	II.	III.	IV.
		százalékban	
Vállalat:			
fémtermelés fkg			102,4%
vágathajtás fm			98,8%
létszám fő			100,0%
geológiai mélyfúrás m			105,0%
Ércdúsító üzem:			
vegyi feldolgozás t			100,5%
Bányaüzemek:			
nyersérctermelés fkg	103,4	100,7	99,0
vágathajtás fm	107,3	93,7	95,7

Felszálló ágban a verseny-mozgalom

Őszintén szólva félve közelítek a témához, mivel tudvalevően a brigádmozgalom és a munkaverseny hanyatlásáról beszélnek sokan, még felelős beosztású vezetők is.

Mintegy 15 éve az ÉDÜ munkaverseny felelőse *Halász Ernő*. Őt kérdezzük. A korábbi szorongás feloldódik, hiszen amit előad, az az optimizmustól duzzad.

— Nem véletlen, hogy az ÉDÜ-ben komoly hagyományai vannak a szocialista brigádmozgalomnak. Már az év elején a megkötött szerződések, de már a féléves és különösen a háromnegyedéves értékelések bebizonyították, hogy a mozgalom stagnálása megszűnt és lassan ugyan, de felfelé szálló ágban van. Ezt bizonyítják a jubileumi munkaversenyhez történt csatlakozások, ezek magasszintű teljesítései.

Mielőtt kérdezném, máris példákkal hozakodik elő.

— Milliós nagyságrendű a különböző haszonanyag visszamentésével és hasznosításával, az ésszerűbb karbantartási és gyártási anyagfelhasználással elért eredmény. Komoly eredménynek kell értékelni azokat, amelyeket brigádjaink társadalmi munka, vagy pihenőnap áthelyezéssel értek el a termelés folyamatossága, a rend és környezetvédelem, vagy a túlóra-felhasználás csökkentése érdekében. Energiatakarékosság terén milliós nagyságrendben mérhető az indokolatlan fűtések, az elpárolgó gőzveszteségek megszüntetésében elért eredmények. Szintén a versenyszellem fokozódását igazolja az 519 kommunista műszak és közel 15 000 társadalmi munkaóra, valamint az a tény, hogy az 1983. év 49 újításával szemben eddig (október végéig) 47 újítást adtak be szocialista bigádjaink.

— *S hogyan tovább?*

— Részemről — mivel ismerem dolgozóinkat, látom a fejlődést — nagyon bízom a mozgalom jövőjében — fejezte be a tájékoztatást Halász Ernő, aki félév múlva nyugdíjba vonul, de addig is igyekszik átadni tapasztalatait a fiataloknak.

K. G.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. A Szolgáltató üzem dolgozói kritikusnak tartják a bányászlámpa-ellátást.

A problémára *Gebhardt Ferenc*, az energia osztály vezetője válaszolt.

— A bányászlámpákkal kapcsolatos problémák országosak. Az akkumulátorokat gyártó NDK cég a megrendelt mennyiségnek csak egyharmadát vállalta, de eddig azt sem teljesítette. A lúgszegény akkumulátorokra hazai gyártó nincs. A gondokról, nehézségekről minden felettes szervünket tájékoztattuk, de az eddig tett intézkedések eredménye, hogy 100 darab akkumulátor útban van vállalatunkhoz. Néhány lámpát sikerült más vállalattól átvenni, de ez a 70 darab jelentős javulást nem hozhat. A Szolgáltató üzemben megkísérlik az akkumulátorok javítását, de ez csak sajátos hibák esetében lehetséges és nem jelent általános megoldást. Javulást az NDK-ból rendelt megfelelő mennyiségű akkumulátor szállítása hozhat, de erre konkrét ígéretet eddig nem kaptunk.

2. Várható-e nálunk, hogy a — szénbányászokhoz hasonlóan — az albérletben lakó fiatalok albérleti hozzájárulást kapnak? — kérdezik a KISZ-információban.

A kérdésre *Bimbó József* szociális igazgató válaszolt.

— Jelenleg jogszabály nem rendezi az albérleti hozzájárulás feltételeit, így vállalatunknak nincs jogalapja az albérleti díj fizetéséhez. A fiatalok részére a munkásszállón jelentős kedvezménnyel biztosítunk elhelyezést, az igaz viszont, hogy nem tudunk ott mindenkit elhelyezni és családostól nem élhetnek ott. Ezért vizsgálni fogjuk az albérleti hozzájárulás fizetésének lehetőségét, forrását és az abban részesíthetők körét.

Gácsi Mátyás

Vállalatunk kezdeményezésére a munkáltatói étkeztetési szolgáltatás hidegcsomag választékának bővítése tárgyában a Mecsekvidéki Vendéglátó Vállalat ételbemutatóval és kósolóval egybekötött tárgyalására került sor, az EDU vendégéttermében. Képünkön Pozsgai Józsefné ételtechnikus kínálattal szolgál a tárgyaláson megjelenteknek. Keller Gábor felvétele

Örkény-trilógia

November 2-án a JPTE Tanárképző Kara és a MÉV Ságvári Endre Művelődési Ház Nyitott Színpada bemutatta Örkény István: Forgatókönyv című darabját, Vincze János rendezésében. Ezzel elkezdődött az a másfél hónapig tartó időszak, melynek során a Nyitott Színpad mindhárom eddig elkészült Örkény-darabot játszani fogja. Felújítja a Pisti a vérzivatarban című előadását, illetve továbbjátssza a Kulcskeresők című darabot. E két előadás helyszíne a Ságvári Endre Művelődési Ház színpada, a Forgatókönyv pedig a Nevelési Központ művelődési házában megy a következő menetrend szerint:

November 16. (péntek) 19.00 órakor: Forgatókönyv (Nevelési Központ). 17-én (szombat) 19.00 órakor: Forgatókönyv (Nevelési Központ). 20-án (kedd) 19.30 órakor: Kulcskeresők (Ságvári Endre Művelődési Ház, D bérlet). 21-én (szerda) 19.30 órakor: Kulcskeresők (Ságvári Endre Művelődési Ház, A bérlet). 23-án (péntek) 19.00 órakor: Forgatókönyv (Nevelési Központ). 24-én (szombat) 19.00 órakor: Forgatókönyv (Nevelési Központ). 26-án (hétfő) 16.00 és 19.00 órakor: Pisti a vérzivatarban (Ságvári Endre Művelődési Ház). 27-én (kedd) 19.30 órakor: Kulcskeresők (Ságvári Endre Művelődési Ház, B bérlet). 28-án (szerda) 19.00 órakor: Forgatókönyv (Nevelési Központ, C bérlet). 29-én (csütörtök) 19.00 órakor: Forgatókönyv (Nevelési Központ, D bérlet).

Az Örkény-trilógia előadásaira jegyek válthatók és igényelhetők a Ságvári Endre Művelődési Házban (telefon: 12-478), a JPTE Közművelődési Titkárságán (telefon: 24-718), a Nevelési Központ Művelődési Házában (telefon: 41-233/20) és a Nyitott Színpad Sallai utcai jegyirodájában (telefon: 16-944). A jegyek ára: 30 forint. Kedvezmények: mindhárom előadásra érvényes bérlet, ára: 60 forint, diákjegy (csoportos szervezéssel 20 fő felett) 20 forint.

Művelődjünk, szórakozzunk

A Ságvári Endre Művelődési Ház novemberi programjából

19-én 17.00 órakor: A Ságvári Endre Művelődési Ház fotókörének színesdia pályázata.

20-án 19.30 órakor: Örkény István: Kulcskeresők. A Pécsi Nyitott Színpad előadása.

21-én 19.30 órakor: Örkény István: Kulcskeresők. A Pécsi Nyitott Színpad előadása.

26-án 16.00 és 19.00 órakor: Örkény István: Pisti a vérzivatarban. A Pécsi Nyitott Színpad előadása.

27-én 19.30 órakor: Örkény István: Kulcskeresők. A Pécsi Nyitott Színpad előadása.

28-án: Kiállítás a Munka és Művelődés vetélkedő pályázati anyagából.

28-án 16.00 órakor: A Munka és Művelődés vetélkedő városi döntője.

Kamaraszínház

16-án 19.00 órakor: A kaktusz virága.

22-én 15.00 és 19.00 órakor: A megkerült fiú (József A. bérlet).

23-án 19.00 órakor: A kaktusz virága.

29-én 19.00 órakor: A megkerült fiú (József A. bérlet).

30-án 19.00 órakor: A kaktusz virága (Katona J. bérlet).

Ságvári Mozi

17-én: Seriff és az idegenek (olasz film).

18-án: Gyanútlan gyakornok (francia film).

24-én és 25-én: 1. előadás: Százegy kiskutya (USA film). 2. előadás: Vidéki lány (francia film).

Az előadások 16.00 és 18.00 órakor kezdődnek.

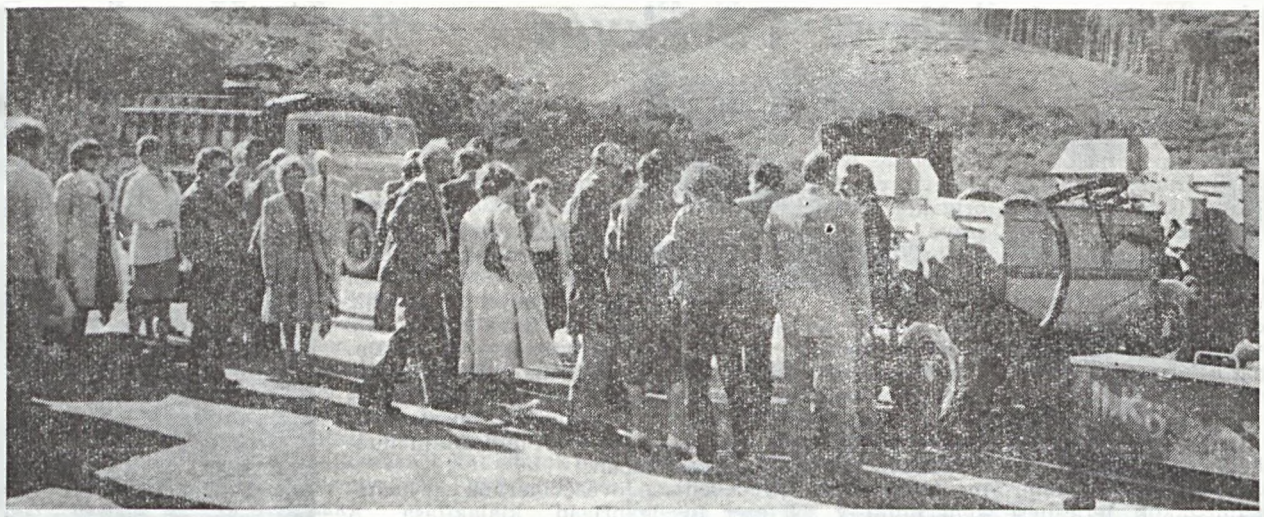

A vendégek meglátogatták a IV. sz. bányaüzemet is. Csöndör László felvétele

Tanácsi vezetők látogatása vállalatunknál

Az akták egyformák, de a sorsok benne nem

A közelmúltban vállalatunk vezetése bemutató jellegű találkozón fogadta a *dr. Galabár Tibornak*, a megyei városi tanács vb-titkárának, *dr. Huszti Lajosnak*, a tanácsi hivatal elnökének vezetésével hozzánk látogató tanácsi ügyintézőket. Hogy miért? Arról *dr. Kóbor Béla*, a vszb jogsegélyszolgálatának vezetője a következőket mondotta:

— Tíz éve ezen ügyintézőkkel szorosabb-lazább kapcsolatot tartunk fent. Jogsegélyszolgálatunk eddig 786 államigazgatási ügyet intézett, mely az összes dolgozók érdekében lebonyolított ügynek 12,5 százaléka. Míg az első évben 45 ilyen ügyünk volt, addig az elmúlt esztendőben már 117, s idén eddig 110. Egyre több lesz tehát az államigazgatási ügy, amit a fenti számok is mutatnak. Ezért úgy gondoltam, hogy mindenképpen szerencsés lenne, ha azok a tanácsi ügyintézők, akik a jogsegélyszolgálaton keresztül dolgozóink ügyeit intézik, a vállalatunknál tett látogatásukkal személyes benyomásokat is szereznének. Végül is e találkozónak a létrejöttét a vállalati szakszervezeti bizottság szorgalmazta.

Mészáros István, a vállalati szakszervezeti bizottság titkára köszöntötte a megjelenteket, majd arról szólt, hogy miért is szükséges e találkozó.

Bimbó József szociális igazgató tájékoztatta vendégeinket a vállalatnál folyó munkákról. Történeti áttekintést adott a megalakulástól napjainkig, majd vázolta a vállalat előtt álló jövőt is. Hosszasan ecsetelte a vállalatnál végbement fejlődést, de szólt a sokasodó gondokról is. Beszélt a munkaerő-gondokról és részletesen a vállalati szociálpolitikáról.

Kovács István, a vállalati pártbizottság titkára zárszavában a bányászok hősies, nem mindennapi munkájáról, helytállásáról beszélt, s arról, hogy ezek az emberek minden tiszteletet, megbecsülést megérdemelnek.

Mindezek után dr. Huszti Lajos, a tanácsi hivatal elnöke hangsúlyozta, hogy a vállalattal eddig is jó kapcsolata volt a hivatalnak, az ott-dolgozóknak. A továbbiakra nézve ígéretét fejezte ki, hogy dolgozóink érdekvédelmét ezután is legjobb tudásuk szerint fogják segíteni.

Vendégeink a IV. sz. bányaüzemben, majd az épülő V. sz. bányaüzemben tettek külszíni üzemlátogatást, elbeszélgetve az üzemek vezetőivel és az ott-dolgozókkal. A látogatás a II. sz. bányaüzem brigádházában közös ebéddel ért véget, ahol a vendégek és házigazdáik véleményt cseréltek a látottakról.

Dr. Galabár Tibor valahogy így összegezte a találkozó jelentőségét: — *Már akkor célt értünk el, ha dolgozóink, ügyintézőink megérezték a bányabeli dohszagot. Az akták egyformák, de a sorsok benne nem.*

V. T.

Munka és Művelődés városi döntő

A Munka és Művelődés szakmai és kulturális játék városi döntőjére 28-án 16.00 órakor kerül sor a Ságvári Endre Művelődési Házban.

A döntőn 10 csapat vesz részt, amelyből három vállalatunk brigádjai közül kerül ki (illetve be, az október 29-i döntőről). A vetélkedés megkezdése előtt a Ságvári előcsarnokában mind a 10 csapat készít 2 négyzetméter területen, a brigádját, üzemét, vállalatát bemutató kiállítást, melyeket a zsüri előre pontoz. A vetélkedőn lesz elmebajnokság, melynek során a brigádok az általuk megadott témában jeleskedhetnek. A továbbiakban városismeretből, „MM-es" filmekből, valamint az év során megtekintésre ajánlott színházi előadásokból és előadói estekből vetélkednek. A tét nem csekély, hisz a győztes 20 000 forint értékű jutalomban részesül.

A döntőre várjuk a többi MM-es brigádot, a versenyzők családtagjait, barátait is. Lesz miért szurkolni. Tehát: Szerencse fel!

Értesítés

A MÉV nyugdíjas szakszervezet vezetősége tisztelettel értesíti a tagságot, hogy évzáró taggyűlését november 22-én (csütörtök) 16.00 órakor tartja a Ságvári Endre Művelődési Ház nagytermében.

A könyv nemcsak leltári anyag

Halk szavú, komoly, szerény — ezek a jelzők mindegyike ráillik beszélgetőpartneremre. Felsorolásuk azért fontos, mert ez a beszélgetés egyfajta bemutatkozás, bemutatkozás egy új munkakörben, hiszen a közelmúltban a vszb *Trinn Ágotát* bízta meg a könyvtár vezetésével.

— 1971-től vagyok a vállalatnál, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzemben kezdtem, majd bekerültem 1979-ben a Ságvári könyvtárba. Közben diplomát szereztem könyvtárszakon — mondja Ágota. — A könyv szeretete nálunk családi hagyomány, meg aztán az érettségi után egy ideig dolgoztam könyvesboltban, ott ismerkedtem meg igazán a könyvekkel.

— *A könyvtár vezetéséhez komoly tájékozottság kell — hiszen a könyv nemcsak leltári anyag — járatosnak kell lenni a klasszikusok körében éppúgy, mint a mai modern irodalomban, hogy ajánlásokkal is segíteni tudj az olvasónak.*

— Igen, ez így van, de aki szereti a könyvet, szeret olvasni, annak ez nem okoz gondot — és én nagyon sokat olvasok. De ez még valóban nem minden, az embereket is ismerni kell, hogy olyan műveket tudjak ajánlani nekik, ami megfelel az érdeklődési körüknek, hiszen minden olvasó más típus. Van, aki betér és tőlem várja, hogy rávezessem a hangulatának éppen megfelelő olvasmányra. Sokan kérnek olyan könyveket, amelyek szórakoztatók legyenek, de ne kelljen túlságosan odafigyelni. Ebben sokat segít, hogy szinte kivétel nélkül elolvasom a megjelenő könyvajánlásokat, hiszen ezek röviden tartalmazzák a könyv lényegét. No, meg egy kicsit úgy is befolyásolom az olvasót, hogy az én kedvenceimet ajánlom — ez persze nem éppen szerencsés — teszi hozzá mosolyogva.

— *A könyvtár vezetésével elég kiadós adminisztrációs munka párosul, mint például felújítás, könyvek pótlása, rendelése.*

— Könyvtárunk 45 ezer körüli állományú, emellett 40—50 féle folyóirat áll az olvasók rendelkezésére. Tizenhat kisebb-nagyobb letétünk üzemel, ezek fenntartása, a beszerzés, az elveszett könyvek pótlása nem kis gondot okoz. Ezenkívül segítséget nyújtunk különböző vetélkedőkhöz, például a Kell a jó könyv pályázathoz, vagy az MM-mozgalomhoz. Sajnos eléggé sok a kimondottan adminisztrációs munka is, hiszen a Ságváriban a látogatottság úgy 600 fő körül mozog, a munkásszállón ennél is több. A könyvek megszerzésénél segít a megjelenő új könyvek jegyzéke, a különböző ajánlások, az emberek véleménye is. Ezenkívül igen jó a kapcsolatunk a könyvesboltokkal, az antikváriumokkal. A pesti antikváriumból szereztük be például a Tolnai Új Világ Lexikont, a Franklin kézilexikont és még sorolhatnám. Ezek a művek szinte pótolhatatlanok.

— *Az olvasáson kívül van még valami kedvenc időtöltésed?*

— Ó, persze. Szabad időmben szívesen kézimunkázom — országos pályázatot is nyertem már — ezenkívül varrok, télen síelni járok, teniszezem, szeretem a színházat, hangversenyre járok, különböző kórusoknak voltam tagja, most a Liszt-kórusban énekelek. És ha ezek mellett még időm engedi, nyelveket tanulok — mondta befejezésül Trinn Ágota.

Erb Éva

Csöndör László felvétele

Újítani kellene az újítások ügymenetét

Beszélgetés az újításokról

Az újítások, találmányok kezelését, elbírálását törvények, határozatok egységesítik. Az alkotó tevékenység szervezése és ösztönzése a vállalatok hatáskörébe tartozik, valamennyiünk feladata, hogy az újítások, találmányok a lehető leggyorsabban a vállalat és a népgazdaság eredményeit növeljék. *Tar Mihályt*, a IV. sz. bányaüzem gépészetének vezetőjét, *Pados István* újítási megbízottat és *Balogh György* csoportvezetőt, többszörös újítót kértük meg, hogy tapasztalataikat mondják el.

— *Mi a sorsa egy elkészült újításnak?*

PADOS ISTVÁN: — A hozzám leadott újítást naplóznom kell, utána beküldöm az iparjogvédelmi csoportnak, ott lajstromozzák, az újítónak megküldik a lajstromozási lapot, majd az újítást visszaküldik az üzemnek véleményezésre. A vélemény visszakerül az iparjogvédelmi csoporthoz és ha szükségesnek látják, további felsőbb szakvéleményt kérhetnek, vagy ha vállalati hasznosításra alkalmasnak találják, akkor kikérik a többi üzem véleményét is. A végső véleményt a vezérigazgató-helyettes mondja ki a beérkezett vélemények alapján.

TAR MIHÁLY: — Általában gépészeti és villamos témákban készül a legtöbb újítás. Sok újítás már a beadáskor elkészült, így könnyebb véleményezni. Amiben látunk fantáziát, azt rövid időn belül elkészítjük, hiszen nekünk is érdekünk, hogy minél előbb bevezessük. A gyakorlat az, hogy az újító részt vesz a kivitelezésben.

BALOGH GYÖRGY: — Akkor van gond, ha az újító nem tudja kivitelezni újítását, az üzemnek nincs rá kapacitása, hogy kísérleteket végezzen, pedig a kísérletek adnának reális alapot a vélemények kialakítására.

— *Az iparjogvédelmi szabályzat előírja, hogy az újítás beadásától a döntésig — elfogadva vagy elutasítva — 60 napnál több nem telhet el. Hogy lehet tartani ezt a határidőt?*

PADOS ISTVÁN: — Az újító azt várja, hogy minél előbb pénzt kapjon munkájáért. Sok újító a beadás után két hónap múlva érdeklődik, hogy mi lett a sorsa annak az újításának, amit sok esetben már üzemszerűen alkalmazunk. Mi sem tudjuk. Nagyon bürokratikus ez az egész ügymenet. Többet kellene informálni az újítót.

BALOGH GYÖRGY: — Az utolsó beadott újításomra — a beadástól 10 hónapnak kellett eltelnie — most kaptam meg a pénzt. Ha valaki 4—5 újítást bead, egyszerűen nem tudja követni sorsukat, elmegy a kedve az egész tortúrától.

TAR MIHÁLY: — Sok újító elégedetlen. Az újítást beadja, várja a pénzt. Közel sem így van. Rájöttünk arra, ha az újítás honoráriuma nagyobb összeg, akkor belekötnek, nagyobb a bonyodalom. Így a javasolt összeget inkább alacsonyabbra állapítjuk meg, hogy minél előbb pénzt kapjon az újító. Nagyon szerteágazó az újítások ügymenete, lehet, hogy ennél nem is lehetne az előírások betartása miatt egyszerűbben végezni, de célszerű lenne a kisebb újításokat, például ötletdíjas csoportba sorolni és üzemi elbírálás után rövid időn belül kifizetni például maximum 2000 forintig. Mi itt az üzemben elkönyvelnénk, esetleg továbbítanánk az újítást. Így kiküszöbölhető lenne, hogy egy kisebb újítás ugyanazon a bürokratikus lépcsőkön végigjárjon, mint egy nagyobb horderejű újítás. Van olyan véleményezési lehetőség is, hogy az újítást például egyéves kísérletre elfogadjuk, de nincs olyan csoport, amely a kísérleteket végzi gépészeti, illetve villamos vonalon. Bár, ha lenne is ilyen csoport, előbb-utóbb beolvadna.

— *Miben tér el az új iparjogvédelmi szabályzat tervezete az előző, 1975-ben kiadott szabályzattól?*

Erre röviden Pados István adta meg a választ:

— Szinte semmiben sem tér el az új a régitől, éppen ezért talán még nehezebb — a csökkent szabad idő miatt — ösztönözni dolgozóinkat az újítások elkészítésére. Régi, országos gond az újítások reális elbírálása, hasznosítása. Nehéz a törvények, rendeletek előírásait úgy betartani, hogy kellőképpen képviselve legyen az ügy, a dolgozó, s a határidő is. Mégis szükség lenne előrelépésre még ha az újítások statisztikája nem is olyan fényesen csillogna, de a dolgozók nagyobb kedvvel újítanának. Újítani kellene az újítások ügymenetét.

Tóth János

Elfogadott és hasznosított újítások

A vállalat október közepéig az alábbi újításokat fogadta el hasznosításra:

II. SZ. BÁNYAÜZEM

Körmarófej töltőpálca készítéséhez. Az újító neve: Geisz János (16 500 forint). Szárvezető forgatómű fúrókocsira. Az újító neve: Fodor Károly (B).

III. SZ. BÁNYAÜZEM

Elektrohidraulikus kötélfülecselő. Az újítók neve: Bettiol József, Ádám Ferenc, Sors Kázmér (115 000 forint).

IV. SZ. BÁNYAÜZEM

Sablon „U" csavar egyengetéséhez. Az újító neve: Samu János (51 500 forint). Fémtámoldás fúrókalapácscsal. Az újítók neve: Gárgyán János, Lovász Lázár (B).

SZOLGÁLTATÓ ÜZEM

MAZ hidraulika hajtás ZIL 131-es csörlős gépkocsira. Az újítók neve: Bobán Sándor, Tüske István, Ughy József (55 000 forint). GAZ 66 motor villamostargoncába. Az újítók neve: Császár Árpád, Nagy Péter, Miskolczi Imre (36 000 forint). Transzformátor hűtés hőfokfüggő működtetése. Az újítók neve: Biró János, Keresztes János, Horváth Zoltán (60 000 forint). Készülék KRAZ futómű-emeléshez. Az újító neve: Bobán Sándor (B). Targoncaakku töltéskorlátozó. Az újító neve: Kozma István (50 000 forint). Csőhorgonyvágó és -karikázó vezérlése. Az újító neve: Kozma István (55 000 forint). Homokszintjelző higanykapcsolóval. Az újító neve: Link Ferenc (38 000 forint). Mágnesezhető kanálköröm öntvény. Az újító neve: Szabó István (90 000 forint). Fogaskerék fogprofil-kialakítás utánformázással. Az újítók neve: Helstáb Jenő, Lévai József (35 000 forint). HCST vezérlés elektromos időtankkal. Az újítók neve: Tóth Ferenc, Csokonay László (290 000 forint).

ÉRCDÚSÍTÓ ÜZEM

Bajonettzáras bilincs FCL-hez. Az újító neve: Bogdán János (B). 98-as tartály előfűtése gőzzel. Az újító neve: Bogdán János (B). Hüvely a TA szivattyútengelyre. Az újítók neve: Barna András, Molnár Gábor (15 000 forint). PVC-padló szalaghídra. Az újító neve: Tarr Ferenc (B). CSKA résvíz nyomóág megcsapolása. Az újító neve: Szigeti József (28 000 forint). Kicsapó-elúció elszívórendszerének átalakítása. Az újító neve: Lelkes István (B). A gáztalanító hőjének visszanyerése hőcserélőkkel. Az újító neve: Szalai Elemér (900 000 forint). Készülék lángvágófej vezetékéhez. Az újító neve: Jankó Sándor (10 000 forint). Kúpostörő olajozás párhuzamosítása. Az újító neve: Bihari József (31 600 forint).

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM

NB 483 hálózati doboz betétlemezes kivitele. Az újító neve: Kiss Zoltán (25 000 forint). Adattörlő ROM memóriákhoz. Az újító neve: Dancsó Imre (26 300 forint).

KUTATÓ-MÉLYFÚRÓ ÜZEM

Hálózati tápegység AH adóvevőhöz. Az újító neve: Henézi Ferenc (27 000 forint).

A zárójelben levő számok azt a többletnyereséget jelölik, amit a vállalat az újítások alkalmazásával éves szinten ér el.

(B): Balesetveszély, az egészségre káros tényezőket csökkentő, vagy a munkahelyi körülmények javítását szolgáló újítás. Hasznossága pénzben nem fejezhető ki.

Az első karbantartó szaküzemmérnök

Beszélgetünk. Szerényen tiltakozik, hogy ő nem követett el különösebben kimagasló dolgot. Mint mondja:

— Nem szeretném, ha ízzadtságtelítette magasztalnák cselekedetemet.

Mihalovics Gábortól ez a mondás érezhetően még NB I-es minősítésű kézilabdázó korából származik.

Az Ipari és Művelődésügyi Minisztérium rendelete alapján először az országban üzemfenntartó és karbantartó szaküzemmérnöki képzést indított a pécsi Pollach Mihály Műszaki Főiskola. Az 1982-ben indult iskolának vállalatunk és egyben az ÉDÜ részéről egyetlen hallgatója volt Mihalovics Gábor. Az Ércdúsító üzem minden tanulási költséget átvállalt és a tanulmányi szabadságon felül a heti egynapos törvényes távollétet is biztosította az az előadások részvételéhez.

Ez nélkülözhetetlennek bizonyult, mivel az egyetlen létező szakkönyv mellett az előadásokon végzett jegyzetelések, no meg a rengeteg szakirodalom gyűjtése és olvasása hozta meg a jeles diplomamunkát és államvizsgát. Diplomamunkája egyébként az üzemből merítetett. Címe: Zagyvezeték csereidejének meghatározása diagnosztikai vizsgálat segítségével. Vagyis az iskola máris elindította benne a hasznos üzemi tevékenység iránti fokozottabb, magasabb szintű műszaki munkát. A gyakorlati felkészítéssel alaposan és körültekintően „megtűzdelt" iskola valóban az üzemi hétköznapi fenntartási és karbantartási munkát hivatott tökéletesebbé, gazdaságosabbá tenni. És, hogy ez az iskola valóban „kemény" volt, azt az is bizonyítja, hogy a kezdő 28 hallgatóból csak 11 maradt talpon.

A jeles államvizsga már egymagában is valami másra, a legtökéletesebb megoldásokra ösztönöz.

Keller Gábor

Csehszlovák vendégek a Kutató-fejlesztő üzemben

A Kutató-fejlesztő üzemben járt a közelmúltban a Kutna Horában levő ásványtani intézet két képviselője, Nyekvaszil és Szlepicska mérnökök. A látogatásuk célja a ritkaföldfémek gyártásával és kutatásával kapcsolatos esetleges közös munkák elősegítését szolgáló kapcsolatfelvétel volt. A kapcsolatfelvétel során megállapodtak az üzem képviselőivel, dr. Czeglédi Béla üzemigazgatóval és dr. Csővári Mihály főmérnökkel a további együttműködés lehetőségében.

Lakástüzek

A Tűzoltóság Országos Parancsnoksága 1984. évet a lakóházi tűzvédelem évének nyilvánította. Ebből kiindulva szükséges az első félév tapasztalatairól szólni.

A Pécsi Tűzoltóparancsnokság tűzkár-statisztikájából vett adatok szerint 1984. I. félévében 44 lakásban, 34 családi házban, 5 garázsban és 2 esetben egyéb ingatlanon pusztítottak a lángok. Ez mintegy 700 ezer forint tűzkárral is járt egyben. A tűzesetek során meghalt egy személy és ketten súlyosan megsérültek, mindhárom személy felnőtt volt.

Ha csak a száraz számadatokat nézzük, akkor is elgondolkodtató, mennyire felelőtlenek, gondatlanok mindazok, akik a tűzvédelmi előírásokat figyelmen kívül hagyva végzik napi munkájukat, vagy élik ki hobbijukat. Tudni kell, hogy minden tűzkeletkezés mögött valamilyen tűzvédelmi előírás megszegése áll, amely sok esetben tragédiához, súlyos anyagi veszteséghez vezet.

Miről van szó? Megtudjuk, ha a tűzkeletkezési okokat vizsgáljuk. A legtöbb esetben a szabálytalanul használt különböző tüzelőberendezés okozott tüzet, mert használat után is bekapcsolt állapotban maradt. Előfordult, hogy főzés közben felügyelet nélkül maradt a tűzhelyen az étel, amely kiforrott és a zsír begyulladt. A tűz átterjedt a konyha berendezéseire is. Sok a szabályalanul használt palackos gáztűzhelyből adódó tűzeset. Tömítetlen vezeték-csatlakozások miatt gázömlés jön létre és a tűzhely begyújtásakor, vagy üzemelése közben gázrobbanás történik. Ugyancsak fokozott tűzveszélyt jelent a szabálytalan dohányzás még a lakásokban is. Az égve felejtett cigaretta a hamutartóban végigég, majd abból kiesve meggyújtja a környezetében levő éghető anyagokat. Veszélyforrás a dohányzás azért is, mert az észrevétlenül kieső parázs például a szőnyegre kerülve lappangó tüzet okoz, már csak akkor lehet észrevenni, amikor nagyobb területre is kiterjedt az égés. A szabálytalanul szerelt, vagy használt elektromos berendezések, túlbiztosított biztosítékok káros felmelegedése is óhatatlanul tűzkeletkezéshez vezet.

Végül meg kell említeni a gyermeki tevékenységet is. A gyermek mindenben igyekszik utánozni a felnőttek viselkedését. Ebből következik, hogy ha tűzgyújtóeszközt, cigarettát talál, megpróbál úgy tenni, ahogy a felnőttektől látta, de nem látja be előre cselekményének következményeit, ebből ered környezetében a veszélyhelyzet. Nagyobb gondossággal, odafigyelésel mindez megelőzhető.

A leírtakból azt a következtetést lehet levonni, hogy fokozottabb mértékben kell megtartani a tűzvédelmi előírásokat, hogy védjük testi épségünket és anyagi javainkat.

Gonda Barnabás

Tanulságos balesetek

A II. sz. bányaüzem 25. szint K-i szállítóvágatában a 65-ös fejtési csapat munkahelyén 1984. szeptember 4-én N. J. csillés súlyos, csonkulásos balesetet szenvedett. Láncos emelőt vitt a 21-es csapat munkahelyére. A légcsőszellőztető gép mellett haladt el, amikor megcsúszott és támaszt kereső jobb kezével a gépbe nyúlt. Jobb kéz 2. ujja a helyszínen csonkolódott, 3.—4.—5. ujjai megroncsolódtak.

A baleset elkerülhető lett volna, ha a szellőztetőgépet az előírásoknak megfelelően védőráccsal, vagy a benyúlást megakadályozó előtétcsődarabbal szerelik fel és így üzemeltetik.

Súlyosabb következmények is járhatott volna T. L. vájár balesete az V. sz. bányaüzem 6. szintjén, 1984. szeptember 20-án. A 6. szinten egymáshoz közel három csapat — a 18-as, 47-es és 67-es — dolgozott. A 47-es csapat robbantómestere M. L. szabálytalanságot követett el, mivel nem az RTU-ban előírt robbantóállomásról végezte a robbantást és nem gondoskodott kellőképpen a veszélyeztetett bányatérség kiürítéséről. Így teremtődött az a helyzet, hogy T. L. munkahelyéről kifelé menet a robbantás helyétől mindössze 6—8 méterre tartózkodott, amikor M. L. elvégezte a robbantást. A detonáció T. L.-t több méterre eldobta — feje, háta, karjai megzúzódtak.

Balaskó Tibor

HÍREK

DR. KAPOLYI LÁSZLÓ ipari miniszter meghívására október 26. és november 9. között kínai szénbányászati delegáció tartózkodott hazánkban. A kínai miniszterhelyettes által vezetett delegáció két napot töltött Pécsett, a MÉV és a Mecseki Szénbányák tanulmányozásával. Vendégeink megismerkedtek a MÉV rendkívül széleskörű tevékenységével és üzemlátogatásuk során megtekintették az V. sz. bányaüzem külszíni létesítményeit, az aknatornyot és gépházat a legmodernebb berendezésekkel és a szociális létesítményeket.

A Szolgáltató üzemben látogatást tettek a hasított csőhorgonyt gyártó részlegnél, tanulmányozták az új szervizkocsit működés közben, betekintettek a központi rakodógép-javító műhelybe és megismerkedtek az üzemben készült öntvényekkel. A vendégek nagy érdeklődéssel tanulmányozták a Kutató-fejlesztő üzem által készített nukleáris műszereket, különös tekintettel azokra, melyek a szénbányászatban is alkalmazhatók. Végezetül az ÉDÜ csőkamrás zagytovábbító berendezéseit tanulmányozták.

Kínai vendégeink nagy elismeréssel szóltak a látottakról és tapasztaltakról és kifejezték készségüket bizonyos területeken való jövőbeni együttműködésre.

Személyi HÍREK

Nyugállományba került: Kun Sándor vájár (II. sz. bányaüzem), Pavelka László fúrómester (II. sz. bányaüzem), Antal István csillés (II. sz. bányaüzem), Kiss Árpád vájár (II. sz. bányaüzem), Hartung János csatlós (II. sz. bányaüzem), Herczeg Jenőné márkakezelő (III. sz. bányaüzem), Bagoly Sándor raktári anyagkiadó (IV. sz. bányaüzem), Bredács László bányamérnök (IV. sz. bányaüzem), Salamon Ferenc fenntartó segédvájár (IV. sz. bányaüzem), Kormány Gyula betanított munkás (ÉDÜ), Frick József betanított munkás (ÉDÜ), Lichtnecker József műszerkezelő (ÉDÜ), Sámoczi József segédmunkás (ÉDÜ), Csoma József segédmunkás (Kutató-fejlesztő üzem), Szarvanisz Dimitrisz esztergályos (Szolgáltató üzem), Varga Gyula csillés (Szolgáltató üzem).

Nyugállományba került dolgozóinknak ezúton is megköszönjük a vállalatunknál végzett eredményes munkájukat, s nyugdíjas éveikhez kellemes pihenést és jó egészséget kívánunk.

Meghalt: Kaszti László bányamérő technikus (II. sz. bányaüzem), Bukovszki Ferenc vájár (III. sz. bányaüzem), Miksa László vegyipari szakmunkás (Kutató-fejlesztő üzem), Györkös József anyagkiadó (Központ).

Befejeződött az 1984. évi Bányász Kupa lövészverseny

Október 9—10—11-én került sor az 1984. évi Bányász Kupa lövészverseny hatodik fordulójára. Itt dőlt el, hogy a férfi kispuska, a női kispuska és férfi pisztoly lőszámokban kik lesznek a bajnokok, illetve milyen helyezési sorrend alakul ki. Az izgalom különösen a nők versenyében volt indokolt, mert a Kutató-mélyfúró üzem csapata mindössze három köregységgel nyerte a bajnokságot a IV. sz. bányaüzem csapata előtt. Az izgalomba az is belejátszott, hogy a hat fordulóból a végén kilesett a leggyengébb forduló csapatban és egyéniben is. A Kutató-mélyfúró 2 497 kört ért el, a IV. sz. bányaüzem 2 494-et, a harmadik Érdúsító üzem 2 435, a negyedik Szolgáltató üzem 2 346, az ötödik II. sz. bányaüzem 2 238 kört.

Az egyéni versenyt *Bejó Ilona*, a IV. sz. bányaüzem versenyzője nyerte 864 körrel, a második *Bizderi Orsolya*, a Kutató-mélyfúró üzem versenyzője 857 körrel, a harmadik *Péhl Jakabné*, a II. sz. bányaüzem versenyzője 852 körrel.

Jellemző volt a versenyre, hogy a női csapatok hiánytalanul kiálltak minden fordulóra. Néhány új név is feltűnt a lövészek sorában. Ilyenek: *Bejó Ilona, Iványi Eleonóra* a IV. sz. bányaüzemből, *Blazsekovics Beáta* a Szolgáltató üzemből.

Többszörös bajnok, II. sz. bányaüzem csapata most mérsékelten szerepelt és az ötödik helyen végzett. A Szolgáltató üzem csapata is visszaesett. Az EDÜ csapatában is több van, mint amit a helyezésük mutat. Sikercsapat a IV. sz. bányaüzem csapata, mert az elmúlt évi utolsó helyről közelítették meg a csúcsot, vagyis majdnem meglepetést okoztak. Ebben nagy része van az egyéni győztes Bejó Ilonának és a végén jó eredményekkel bemutatkozó Iványi Eleonórának is. A győztes csapatról csak annyit, hogy szinte rutinból nyerték meg a versenyt, amelyben *Nagy Larissza* és *Osztrogonácz Istvánné* mellett nagy része volt a 2. helyezett Bizderi Orsolyának is, aki egyenletes szép eredményekkel végig az élen volt és csak a hajrában „bukott" el.

A férfi kispuska versenyszámban is meglepetés született. A sokszoros ÉDÜ csapata csak a harmadik helyet tudta megszerezni. Az élre tört a II. sz. bányaüzem csapata 2 633 körrel, a Szolgáltató üzem a második 2 626 körrel, az ÉDÜ-nek 2 614 köre volt. A negyedik hely a Kutató-mélyfúró üzemnek jutott 2 521 körrel, az ötödik helyen a Kutató-fejlesztő üzem végzett 2 088 körrel. A III. sz. bányaüzem négy fordulón vett részt 2 011 kört elérve, míg a IV. sz. bányaüzem csak két fordulón szerepelt 917 körrel.

A bajnokverés mögött az okokat is lehet keresni. Valószínű, bejátszott a végső elszámolásba a menet közbeni „visszalépés", vagy úgy is mondhatjuk a verseny bojkottálása.

Az ÉDÜ egy fordulóban visszalépett és ezt a hiányt nem tudta ledolgozni. A technikai megoldás mellett a Szolgáltató nagyot lépett előre a versenyzők biztosításában: *Sebők Ferenc, Tóth Zoltán, Magony István* és *Marlitz György* személyében az utánpótlás is megfelelő. Az ÉDÜ-t *Somogyi György*, a II. sz. bányaüzemet *Vadász Gyula* beállítása segítette.

A pisztolyos csapatoknál csere történt az élen. Tavaly a Szolgáltató volt az első, most az ÉDÜ nyert biztosan 2 725 kört gyűjtöttek, a Szolgáltató 2 520 kört. A harmadik a Kutató-mélyfúró lett 2 342 körrel. A III. sz. bányaüzem csak négy fordulót lőtt (2 017 kör), a II. sz. bányaüzem három fordulót (1 402 kör) és a IV. sz. bányaüzem mindössze egy alkalommal tisztelte meg a többi klubot, ez is a hazai lövészeten történt.

Nyilván értékesebb lett volna a bajnokság, ha minden üzem klubja teljes létszámmal részt vett volna minden fordulóban. Az ÉDÜ csapatának eredményességét nagyban segítette *Somogyi György*, aki az egyéni versenyt 935 körrel nyerte, megelőzve klubtársát *Orosz Pétert*, aki 907 körig jutott. A harmadik hely *Bradits Lászlóé* 890 körrel.

Az egyéni győztes *Dömötör Ferenc* (II. sz. bányaüzem) 911 körrel, a második *Bradits László* (Szolgáltató) 901 körrel, míg a harmadik a többszörös bajnok *Szigeti József* (EDÜ) 894 körrel.

Varga Béla

Várhatóan az év végén műszaki átadásra kerülő Zsolt utcai lakásokban „erőltetett" ütemben végzik a belső szakipari munkákat. Csöndör László felvétele

Akiket megcsapott a lőpor füstje

Munkásőrjelöltek éleslövészeten

Ha az ember életében változás történik, általában izgalmat, feszültséget érez az új iránt. Ezt tapasztaltuk a Landler Jenő munkásőregység „újonc szakaszának" lőgyakorlatán. Munkásőrjelöltek kiképzésére érkeztünk. Az oktatóteremben pisztoly, géppisztoly és golyószóró fegyverekből és azoknak kezeléséből kaptunk tájékoztatást. Elméleti tudás birtokában az első nap kispuska-lövészeten vesznek részt, hogy a másnapi komoly fegyverek éleslövészetén ne legyen idegen a lőpor füstje. Kisvaszar a lőkiképző bázis, csodálatos környezetben van. A résztvevőket ez most kevésbé érdekli, hisz van olyan munkásőrjelölt is, aki még soha életében nem fogott fegyvert a kezébe. Ez nemcsak az „újonc" számára, hanem a parancsnokoknak, oktatóknak is nehezebb feladatot jelent, mert mindenek előtt fő a biztonság.

Mielőtt az éleslövészetre kerülne sor, a résztvevők alapos kiképzésben részesülnek. A lőgyakorlatokat — töltés, célzás, ürítés, biztosítás — vaktöltényekkel gyakorolják. Ebéd után kezdetét vette az éleslövészet. Az elsők között voltak nők is, akik legszívesebben befogták volna a fülüket, ha nem lett volna szükség a két kezükre...

S mint elmondták, az első pár durranás volt kellemetlen és a vége felé már igazán nem okozott riadalmat a fegyverek hangja.

Késő délután volt, amikor a szakasz befejezte a lövészetet és az egységparancsnok, *Krivicz Gyula* több munkásőrjelöltet dicséretben részesített kiváló eredményükért.

Hazafelé az autóbuszon egymás között arról beszélgettek az emberek, hogy mit csináltak rosszul, milyen érzést váltott ki a fegyverek hangja és mindezt tehették, mert sikerélményt szereztek és akit egyszer megcsapott a lőpor füstje, az visszavágyik a lőállásba.

Kovács

A rendőrség és munkásőrség akciója

Éjszakai razzia kevés eseménnyel

A város állampolgárai megértéssel fogadják a közbiztonságot, a nyugalmat szolgáló rendőrség éjszakai ellenőrzési akcióját. Természetesen vannak olyan emberek, akik körében egyáltalán nem vált ki örömet az ilyen átfogó razzia. A városi kapitányság épületében Dr. Tóth László őrnagy, a bűnüldözési osztály vezetője ismertette az állomány és az akcióban részt vevő városi Landler Jenő munkásőregység 3. század tagjai számára a feladattervet.

Széchenyi tér, 22.00 óra. Lezárják a térre torkoló utcákat, kezdetét veszi az éjszakai „hadművelet". A nagy apparátussal felvonuló rendőrség és munkásőrség tagjainak láttán a „bennfentes" személyek már felszólítás nélkül halásszák elő zsebükből a személyigazolványukat, már akinél van. Az egyik „mesekocsinál" várakozó delikvenstől kérdem:

— *Jónak tartja-e az ilyen ellenőrzéseket?*

— Gondolhatja mennyire, ha nem tudom igazolni magam...

Mini bár, 22.30. Halk zene, asztaloknál összebújó párok, a muzsika elhaló, a rájuk zúduló fényözön hatására riadtan kapják fel fejüket. A jelenlevők olyan ábrázattal bámulnak a nyomozókra, mintha a férj, vagy a feleség jelent volna meg a teremben...

Örömteli percek, minden rendben. Irány a Susogó! Itt már vagányabb társaság tölti szórakozással az éjszakát. Az egyik asztalnál fiatalkorúakból álló társaság méltatlankodik a rendőri „háborgatás" miatt, de aztán lecsendesednek...

Már-már úgy tűnik, hogy itt is eredménytelen a látogatás, amikor az egyik asztal mellől kiemelnek egy fiatalembert, aki sorköteles katonaidejét tölti civilben az éjszakai szórakozóhelyen. Természetesen civil ruha viselésére nincs engedélye, majd odabent meséllhet hűtlen barátnőjéről...

Ezután következett a Cuba! A szokásos forgalom helyett, alig pár asztalnál találni vendégeket, de itt is akad egy fiatalember, akit személyigazolványa ellenére is „sétakocsikázásra" vittek, mivel hat hónapja munkanélküli...

A Misi presszó zárva, az Olimpia másodosztályú étteremben zárásra készülnek, de ennek ellenére akad munkája a nyomozóknak.

A két hölgy társaságában szórakozó férfi a rendőrök láttán már előre jelentkezett, hogy nincs személyigazolványa, ahogy elnéztem a két nőt, a férfi jobban tette, hogy elvitette magát...

Ezzel tulajdonképpen véget ért az éjszakai ellenőrzés, a tudósító számára ezúttal nem akadt nagy esemény, nem fogtak el nagystílű betörőket, körözötteket, éjszakai pillangókat stb. Az lenne a jó, ha mindig ilyen kötelességtudó állampolgárokkal találkoznánk, de tudjuk, hogy nem ez a teljes valóság!

K. M.

Reggel 6-tól este 10-ig

Úszni jó!

Az utóbbi időben elég sok kérdőjel tornyosult a Nevelési Központ uszodaügyével kapcsolatban.

Hosszú huzavona után végre elcsitultak a hullámok, az uszoda kitárta kapuit a sportolók és a nagyközönség előtt.

A szeptember 3-i megnyitása óta teljes kapacitással üzemel, elsősorban a kertvárosi lakók nagy örömére.

Reggel 6 órától a sportiskolások veszik birtokukba a fényes vízfelületet, míg 8 órától a folyamatos tantervi úszóoktatás zajlik az általános iskolások számára. A felnőttek közül elsőként a Nevelési Központ dolgozói lubickolhatnak egy órányit a kellemes vízben, míg a város lakói 13.30—15.00 óráig, este pedig 20.00—22.00 óráig élvezhetik a fürdés örömeit.

S mint megtudtam, november 15-től újabb gyermek úszótanfolyam kezdődik 4—6 évesek részére, jelentkezni a helyszínen lehet. Érdemes kihasználni a lehetőséget, mert az egészség megőrzésének ez is egyik formája.

Kovács Miklós

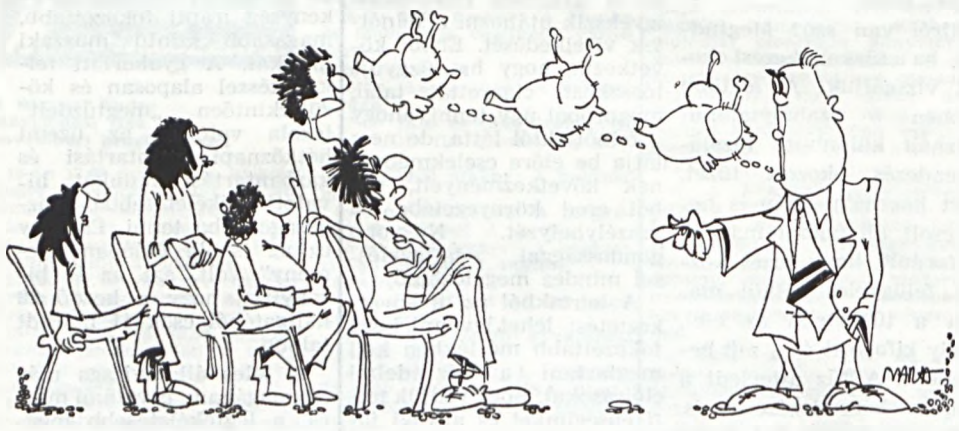

Ifjúsági parlament. **Szarka Tibor rajza**

Helyreigazítás

Lapunk előző számában tévesen közöltük néhány beszámoló taggyűlés helyét és idejét, amelyért szíves elnézést kérünk.

A pontos időpontok a következők:

II. SZ. BÁNYAÜZEM

I-es körlet: december 4. 13,30, üzemi nagytanácsterem. II-es körlet: december 4. 13.30, üzemi kistanácsterem. III-as körlet: december 5. 13.30, üzemi nagytanácsterem. IV-es körlet: december 5. 13.30, V. sz. bányaüzem. Iroda: december 5. 13.30, üzemi kistanácsterem. Szállítás: december 6. 13.30, üzemi kistanácsterem. Gépészet-fúrás: december 6. 13.30, üzemi nagytanácsterem.

KUTATÓ-FEJLESZTŐ ÜZEM

December 6. 15.30, Központ.

KÖZPONT

Küldöttértekezlet: 1985. január 24. 15.00, Központ.